



Вінницький національний медичний університет
ім. М. І. Пирогова
Бібліотека



**ВНМУ ім. М. І. Пирогова:
ювілеї, події, дати –
2019**

**Вінницький національний медичний університет
ім. М. І. Пирогова
Бібліотека**

**ВНМУ ім. М. І. Пирогова:
ювілеї, події, дати
2019**

Календар знаменних і пам'ятних дат

Вінниця, 2018

УДК 61(091)+908](477.44-21)(059)
В 48

Укладачі: Юрчишина О. А., завідувач сектору
краєзнавчих видань
Кокус В. В., бібліотекар 2-ї категорії
сектору краєзнавчих видань

Відповідальна за випуск: Кравчук Н. М.,
директор бібліотеки

В 48 ВНМУ ім. М. І. Пирогова: ювілеї, події, дати – 2019 :
календар знаменних і пам'ятних дат / уклад.
О. А. Юрчишина, В. В. Кокус ; відп. за вип. Н. М. Кравчук.
– Вінниця, 2018. – 116 с.

Видання подає матеріали про ювілярів Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова 2019 року і визначні події в житті університету на основі архівних та біографічних відомостей. Інформація рекомендована науковцям, студентам, краєзнавцям, бібліотечним працівникам та всім, хто цікавиться історією медицини.

УДК 61(091)+908](477.44-21)(059)

ПЕРЕДМОВА

*Дивлячись у минуле, зніміть капелюх,
дивлячись у майбутнє, засукайте рукави*
Бернард Шоу

Історія медичної галузі Вінниччини безмежна і неосяжна, цікава і захоплююча. Гортаючи пожовклі від давності сторінки архівних документів, вслухаючись в тихий шелест книг, газет і журналів, таємне минуле стає зовсім близьким і рідним. Великі досягнення, знамениті події, трагічні долі викликають гордість і смуток, які переплітаючись та доповнюючи одне одного, формують витончені образи благородної професії Лікаря. Яскравою сторінкою в історії медицини є славний шлях Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова.

Активний і ретельний пошук інформації дедалі більше увінчується успіхом, тож щорічний календар знаменних і пам'ятних дат «Вінниччина медична», якому виповнилося тільки 7 років, значно розширив свої межі. Тому цьогогоріч вперше виходить видання «ВНМУ ім. М. І. Пирогова: ювілеї, події, дати», яке містить матеріали про науковців та випускників ВНМУ – ювілярів 2019 року та визначні події в житті університету. Красу та унікальність університету передають світлини, а талант і вишуканість його випускників, науковців, працівників – поезія, які приваблюють і зачаровують своєю неповторністю та індивідуальністю.

Представлені матеріали розміщені у календарній і хронологічній послідовності та супроводжуються списком бібліографічних джерел. Календар містить іменний покажчик ювілярів.

Видання не претендує на вичерпність, робота продовжується. Зауваження, уточнення, доповнення та пропозиції до поданих матеріалів будуть прийняті з вдячністю.

*с
і
ч
е
н
ь*



*Морфологічний корпус
ВНМУ ім. М. І. Пирогова*



Новогоднее размышление

*Несчетные годы
За годами брели,
И сменились наряды
На равнинах земли.*

*Киммерийцы и скифы
Здесь топтали ковыль,
Но об них только мифы
Да столетняя пыль.*

*Воротить из бывшего
Ничего не дано.
Но сегодня все ново –
Свет, друзья и вино!*

*Быть логичным – банально
И смешно, может быть,
Раз мгновенье реально,
То не стоит грустить!*

*Что мудрей, чем беспечность
И игра баш-на-баш,
Каждый день – это вечность,
Если день этот наш!*

професор Деспіллер Олександр Дмитрович

☀ **02.01 – 60 років** від дня народження **Жебеля Вадима Миколайовича** (02.01.1959, м. Могилів-Подільський Вінницької обл.), доктора медичних наук (1995), доцента (1999), професора (2002).



Закінчив Вінницький медичний інститут з відзнакою (1983). Працював лікарем-інтерном Вінницької обласної клінічної лікарні імені М. І. Пирогова (1983–1984). Клінічний ординатор кафедри внутрішніх хвороб № 1 Вінницького медичного інституту (1984–1986). Лікар-кардіолог Вінницької обласної клінічної лікарні імені М. І. Пирогова (1986–1989), асистент кафедри факультетської терапії Вінницького медичного інституту (1989–1994), молодший науковий співробітник (1994–1995), асистент кафедри факультетської терапії (1995–1997), доцент (1997–2001). З 2001 р. – професор, завідувач кафедри факультетської терапії (нині кафедра внутрішньої медицини медичного факультету № 2) ВНМУ ім. М. І. Пирогова).

Член Української асоціації кардіологів, Європейської спілки кардіологів, Європейського товариства фахівців з артеріальної гіпертензії, член правління загальноукраїнської організації «Українська асоціація фахівців із серцевої недостатності». Один із засновників асоціації кардіологів «Серце» у м. Вінниця.

Автор понад 260 наукових праць, співавтор 4-х підручників з внутрішніх хвороб для студентів стоматологічних факультетів, навчальних посібників, численних патентів на винаходи.

Напрямки наукової діяльності: лікування ішемічної хвороби серця, артеріальної гіпертензії, стенокардії, серцевої недостатності, ін.

Нагороджений Подякою Прем'єр-міністра України (2018), Почесною грамотою Вінницької обласної державної адміністрації та обласної Ради (2018).

Література

1. Серкова В. К. Жебель Вадим Миколайович / В. К. Серкова // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2009. – Т. 9: Е-Ж. – С. 523 : фот. – Бібліогр. в кінці ст.
2. Професор Жебель: «Я сплю з двома мобілками та міським телефоном під боком» : [бесіда з проф. ВНМУ В. М. Жебелем] / В. М. Жебель // Молодий медик. – 2009. – Квіт. (№ 1). – С. 6–7.

☀ **02.01 – 55 років** від дня народження **Константинович Тетяни Володимирівни** (02.01.1964, м. Вінниця), доцента (2005), доктора медичних наук (2011), професора (2013).

Закінчила з відзнакою Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1987).

Працювала лікарем-інтерном (1987–1988), лікарем-ординатором ревматологічного відділення (1988–1994) Вінницької міської клінічної лікарні № 3. Упродовж 1994–1996 рр. навчалася в клінічній ординатурі на кафедрі пропедевтичної терапії Вінницького державного медичного університету ім. М. І. Пирогова. Асистент кафедри пропедевтичної терапії (1996–2003), доцент (2003–2012), з 2012 р. – професор кафедри пропедевтики внутрішньої медицини Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова. Фахівець вищої кваліфікаційної категорії.

Автор понад 180 наукових праць, у т. ч. навчальних посібників. Напрямки наукових досліджень: пульмонологія, гематологія.



Література

1. Петрушенко В. В. Константинович Тетяна Володимирівна / В. В. Петрушенко // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2014. – Т. 14: Кол-Кос. – С. 331 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **03.01 – 65 років** від дня народження **Матвійчука Миколи Васильовича** (03.01.1954, с. Жабелівка Вінницького р-ну Вінницької обл.), кандидата медичних наук (1997), доцента (1997).



Навчався у Вінницькому медичному інституті та Куйбишевському медичному інституті. Упродовж 1978–1992 рр. – на військовій службі. З 1993 р. працює у ВНМУ ім. М. І. Пирогова: викладач (1993–1996), старший викладач (1996) військової кафедри, доцент кафедри екстремальної та військової медицини (з 1996), в. о. завідувача кафедри медицини катастроф та військової медицини (з 2005), завідувач кафедри медицини катастроф та військової медицини (2006–2012). У зв'язку з реорганізацією кафедри: доцент кафедри фізвиховання і ЛФК курсу медицини катастроф та безпеки життєдіяльності (2012); доцент кафедри травматології і ортопедії з курсом медицини катастроф та безпеки життєдіяльності (з 2013 р.), в. о. завідувача (2015), завідувач (з 2016 р.) кафедри медицини катастроф та військової медицини. Фахівець вищої кваліфікаційної категорії. Голова профспілкового комітету університету.

Автор та співавтор численних наукових праць.

Напрямки наукових досліджень: екстрена медицина, медицина надзвичайних ситуацій, безпека життєдіяльності, військова медицина.

Нагороджений Почесною грамотою МОЗ України (2016).

Література

1. Матвійчук М. В. Микола Матвійчук: «Студентів не потрібно жаліти, їх потрібно берегти» : [бесіда з головою профкому ВНМУ ім. М. І. Пирогова М. В. Матвійчуком] / М. В. Матвійчук ; спілкувалась В. Родінкова // Молодий медик. – 2014. – Січ. (№ 1). – С. 6–7 : фот.
2. Матвійчук М. В. У надзвичайних ситуаціях ціна помилки – людське життя / М. В. Матвійчук ; розмову вела В. Пустіва // Вінницька газета. – 2008. – 29 лип. – С. 3.
3. Новий профорг ВНМУ обіцяє допомагати співробітникам у вирішенні їх проблем : [28 листоп. 2007 р. М. В. Матвійчука обрали головою профкому ВНМУ ім. М. І. Пирогова] // Молодий медик. – 2007. – Груд. (№ 9). – С. 1 : фот.

☀ **04.01 – 120 років** від дня народження **Айзенберга Олександра Абрамовича** (23.12.1898 (04.01).1899, м. Біла Церква, нині Київської обл. – 29.02.1984, м. Київ), терапевта, доктора медичних наук, професора.

Закінчив Київський медичний інститут (1922). Учень

М. Д. Стражеска. Працював лікарем у лікарнях Києва та Черкас. З 1931 р. –

аспірант, асистент, професор кафедри факультетської терапії Київського медичного інституту. Упродовж 1940–1941 рр. – завідувач кафедри факультетської терапії Вінницького медичного інституту. В. о. асистента факультетської терапії Башкирського медичного інституту (1941–1943), старший науковий співробітник Інституту клінічної фізіології АН УРСР (1943–1949), завідувач кафедри факультетської (1952–1958), шпитальної (1958–1973) терапії Київського медичного інституту. Завідувач



відділу клінічної ревматології Українського НДІ клінічної медицини ім. М. Д. Стражеска (1952–1966).

Досліджував рак легенів, рановий сепсис, етіопатогенез ревматизму, серцево-судинну недостатність, гіпертонічну хворобу. Доповнив методику вивчення вітаміну С. Брав участь у дослідженні так званої септичної (агранулоцитарної) ангіни.

Література

1. Амосова К. М. Айзенберг Олександр Абрамович / К. М. Амосова // Енциклопедія Сучасної України / ред. М. Г. Железняк. – К., 2001. – Т. 1: А. – С. 232.
2. Імена в медицині у відгомоні часу. 2013 рік (друге півріччя) : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад. С. М. Булах [та ін.]. – Київ, 2013. – Про Айзенберга О. А. – С. 56.

☀ **04.01 – 90 років** від дня народження **Кириченка Дмитра Федоровича** (04.01.1929, с. Ометинці Брацлавського, нині Немирівського р-ну Вінницької обл.), доктора медичних наук (1974), професора (1974).

Закінчив Вінницький медичний інститут з відзнакою (1955). Працював лікарем



Ситковецької районної лікарні Вінницької обл. Клінічний ординатор (1956–1957), аспірант (1957–1960) кафедри інфекційних хвороб Київського медичного інституту, молодший науковий співробітник Інституту інфекційних хвороб АМН СРСР (1960–1961), асистент (1961–1967), доцент (1967–1971), завідувач (1971–1988) кафедри інфекційних хвороб Вінницького медичного інституту, завідувач кафедри інфекційних хвороб з курсом епідеміології (1988–2003). Упродовж 1989–2001 років –

проректор з лікувальної роботи. З 2003 р. – професор кафедри інфекційних хвороб.

Був консультантом холерних шпиталів (1964–1966; 1976–1978), радником міністра охорони здоров'я в Афганістані (1978–1979). Автор понад 200 наукових праць.

Напрямки наукової діяльності: лікування та діагностика вірусного гепатиту, кишкових інфекцій, менінгіту, скарлатини, зміни нервової системи при деяких інфекційних захворюваннях: черевний тиф, хвороба Боткіна, грип, ін.

Література

1. До ювілею професора Д. Ф. Кириченка // Інфекційні хвороби. – 2001. – № 4. – С. 88.
2. Процек О. Г. Кириченко Дмитро Федорович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2013. – Т. 13: Кіи-Кок. – С. 56–57 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **06.01 – 65 років** від дня народження **Станіславчука Миколи Адамовича** (06.01.1954, с. Лозна Хмельницького р-ну Вінницької обл.), доктор медичних наук (1997), доцент (2000), професор (2002).

Закінчив Вінницьке медичне училище (1973), Вінницький медичний інститут з відзнакою (1981). Лікар-інтерн Вінницької міської лікарні № 2 та Хмельницької ЦРЛ (1981–1982), кардіолог (1982–1984), завідувач терапевтичного відділення (1984–1985) Хмельницької ЦРЛ, клінічний ординатор кафедри внутрішніх хвороб Вінницького медичного інституту (1985–1987), ординатор ревматологічного відділення Хмельницької обласної лікарні (1987–1991). Асистент (1991–1998), доцент (1998–2001), професор (2001–2006), з 2006 р. – завідувач кафедри факультетської терапії



Вінницького медичного університету ВНМУ ім. М. І. Пирогова, нині – кафедра внутрішньої медицини № 1.

Член правління асоціації ревматологів України, керівник терапевтичної клініки у ВОКЛ ім. М. І. Пирогова. За його ініціативи організована і постійно функціонує обласна школа ревматолога.

Автор близько 200 наукових праць, у т. ч. підручників, навчальних посібників, довідників, посібників для лікарів (у співавторстві); понад 20 авторських свідоцтв, патентів на винаходи, інформаційних листів. Співавтор підручника «Факультетська терапія» (Вінниця, 2005), редактор посібника «Внутрішня медицина» (Вінниця, 2016).

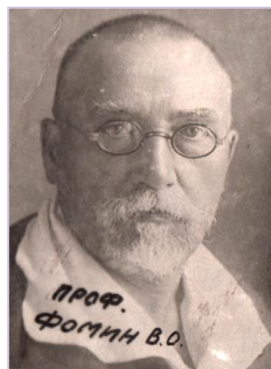
Напрямки наукової діяльності: лікування ревматоїдного артриту, фіброміалгії, виразкового коліту, системної склеродермії, системної червоної вовчанки, ін.

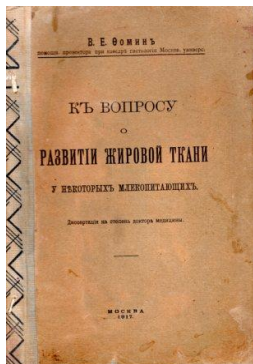
Нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2016).

Література

1. Вітаємо з ювілеєм! // Український ревматологічний журнал. – 2013. – № 4. – С. 116 : фот.
2. Микола Адамович Станіславчук : (до 60-річчя від дня народж.) // Український кардіологічний журнал. – 2014. – № 1. – С. 121 : фот.

🌟 **14.01 – 145 років** від дня народження **Фоміна Василя Омеляновича** (14.01.1874, станиця Аннинська, Область Війська Донського, нині Волгоградської обл., РФ, за ін. даними станиця Роздорська, нині Ростовська обл., РФ – 12.08.1940, с. Моршин, нині місто Львівської обл.), гістолога, доктора медицини (1917), професора.





Закінчив з відзнакою медичний факультет Московського університету (1898). Працював у тому самому закладі вищої освіти (1898–1929) на кафедрі гістології і ембріології під керівництвом видатного гістолога, професора І. Ф. Огнева. Працював також у Вищій медичній школі, професором Московського ветеринарного інституту, прозектором і заступником декана медичного факультету Московського державного університету.

Зазнав репресій (1922). Упродовж 1929–1934 рр. працював у м. Новочеркаськ, нині Ростовська обл., РФ. Протягом 1935–1940 рр. – завідувач кафедри гістології Вінницького медичного інституту. Був депутатом Вінницької обласної ради, головою Вінницької обласної секції наукових працівників.

Автор підручника «Начальный курс гистологии с эмбриологией» (1930), атласа з гістології. Його докторська дисертація «К вопросу о развитии жировой ткани у некоторых млекопитающих» (1917) зберігається у фонді бібліотеки ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Література

1. Алмазов І. В. О. Фомін / І. Алмазов // Молодий медик. – 1962. – 25 січ. (№ 3). – С. 2 : фот.
2. Василь Омелянович Фомін : [некролог] // Більшовицька правда. – 1940. – 14 серп. (№ 187).
3. Спектор Д. Непартійний більшовик професор Фомін / Д. Спектор // Більшовицька правда. – 1939. – 20 листоп. (№ 265). – С. 2.

☀ **15.01 – 120 років** від дня народження **Балковського Бориса Євгеновича** (03(15).01.1899, м. Шпола, нині Черкаської обл. – 16.04.1985, м. Біла Церква Київської обл.), флориста, бріолога, кандидата біологічних наук (1954).



До Другої світової війни працював асистентом Вінницького медичного інституту, після – у дендропарках «Великі Боковеньки» та «Олександрія» АН УРСР. Започаткував гербарій дендропарку (1946). Досліджував судинні рослини й мохи Поділля, зібрав значний гербарій. Запропонував політомічний ключ для визначення рослин. Описав новий для науки вид – *Sedum borissovae* Balkovski.

Література

1. Шевера М. В. Балковський Борис Євгенович / М. В. Шевера // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2003. – Т. 2: Б-Біо. – С. 169 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **20.01 – 60 років** від дня народження **Хіміча Сергія Дмитровича** (20.01.1959, с. Кирнасівка, Тульчинського р-ну, Вінницької обл.), хірурга, доцента (2002), доктора медичних наук (2004), професора (2006).



Закінчив з відзнакою Бершадське медичне училище (1978) та Вінницький медичний інститут (1986). З 1978 по 1980 рік служив в армії фельдшером. Навчався в клінічній ординатурі на кафедрі загальної хірургії Вінницького медичного інституту (1986–1988). Старший лаборант (1988–1991), асистент (1991–2001), доцент (2001–2005), з 2005 р. –

професор (2005-2016), з 2016 р. – завідувач кафедри загальної хірургії ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Фахівець вищої кваліфікаційної категорії. Вчений секретар спеціалізованої вченої ради із захисту докторських і кандидатських дисертацій із хірургії, акушерства та гінекології, дитячої хірургії. Голова комітету з біоетики ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор та співавтор понад 280 наукових праць, 95 рацпропозицій, 15 винаходів, 10 підручників з хірургії та загальної хірургії. Автор видання «Довідник хірурга» (Київ, 2011), один із редакторів підручника «Загальна хірургія (Київ, 2018).

Напрямки наукових досліджень: хірургія холецистити, лікування хірургічних захворювань органів черевної порожнини у людей з ожирінням, ін.

Нагороджений Почесною грамотою МОЗ України (2010).

Література

1. Хіміч Сергій Дмитрович // Академіки та члени-кореспонденти України : вибр. фундамент. наук. праці / [І. М. Азарський, В. С. Компанець, О. О. Азарська та ін.]. – Вінниця ; Хмельницький, 2001. – С. 320–337 : фот.

☀ **22.01 – 120 років** від дня народження **Гуляницького Феодосія Михайловича** (22.01.1899, м. Київ – 23.03.1982, там само, за ін. даними – 1976), хірурга, доктора медичних наук, професора.

Закінчив Київський медичний інститут (1922). Упродовж 1922–1923 рр. працював стажером Київського клінічного інституту вдосконалення лікарів. Працював лікарем в Україні та на Північному Кавказі (1923–1941); одночасно – позаштатним асистентом хірургічної клініки (1933–1941)



Горьковського медичного інституту (нині м. Нижній Новгород, РФ). Упродовж 1941–1944 рр. – лікар діючої армії та партизанського загону. З 1942 р. – у м. Вінниця. Завідувач кафедри шпитальної хірургії Вінницького медичного інституту (1944). Завідувач кафедри топографічної анатомії та оперативної хірургії Чернівецького медичного інституту (1945), нині Буковинський державний медичний університет. У подальші роки очолював хірургічне відділення Чернівецького шпиталю інвалідів війни, працював головним хірургом Тернопільського обласного відділу охорони здоров'я. Учасник 2-ї світової війни.

Автор 95 наукових праць, зокрема, монографії «Послеоперационный желудочно-ободочный свищ» (Горький, 1940).

Наукові дослідження: пілородуоденальні стенози, гастродуоденальні кровотечі та переливання крові.

Нагороджений орденом Вітчизняної війни 1-го ступеня, медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.»

Література

1. 100 років від дня народження професора Ф. М. Гуляницького / О. М. Кіт, М. Д. Лютик, Г. Т. Пустовойт [та ін.] // Шпитальна хірургія. – 2000. – № 3. – С. 7–8.
2. Сулятицький Т. В. Гуляницький Феодосій Михайлович / Т. В. Сулятицький // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2006. – Т. 6: Го-Гю. – С. 617 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **25.01 – 95 років** від дня народження **Ваколюк Наталії Йосипівни** (25.01.1924, м. Вінниця), фізіолога, доктора медичних наук (1972).

Закінчила Вінницький медичний інститут (1948). Працювала лікарем. З 1949 р. – в



Інституті фізіології АН УРСР (м. Київ). З 1959 р. – старший науковий співробітник, упродовж 1982–1984 рр. – старший науковий співробітник-консультант того самого інституту.

Наукові дослідження: діяльність вищої нервової системи, фізіологія підкіркових структур мозку.

Література

1. Києнко В. М. Ваколюк Наталія Йосипівна / В. М. Києнко // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2005. – Т. 4: В-Вог. – С. 33 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **28.01 – 95 років** від дня народження **Фіщенка Олександра Яковича** (28.01.1924, с. Кирнасівка Тульчинського р-ну Вінницької обл. – 07.05.1994, м. Вінниця), хірурга, кандидата медичних наук (1965), доктора медичних наук (1976), доцента (1970), професора (1978).

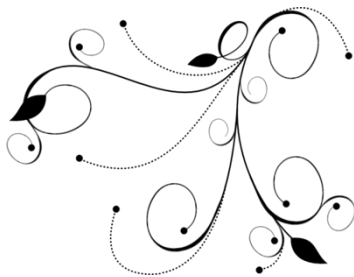


Учасник Другої світової війни. Закінчив Вінницький медичний інститут (1951). Працював головним лікарем Капустянської дільничної лікарня Тростянецького району на Вінниччині (1951–1952). У 1952 р. закінчив курси спеціалізації з хірургії у Львівському інституті удосконалення лікарів. Упродовж 1952–1957 рр. служив в Радянській армії: старший лікар полку, начальник полкового медичного пункту. Клінічний ординатор кафедри факультетської хірургії Вінницького медичного інституту (1957–1959), ординатор хірургічного відділення Вінницької обласної лікарні ім. М. І. Пирогова (1959–1960), з 1960 р. – в. о. асистента, з 1961 р. – асистент, з 1968 р. – доцент, завідувач навчальної частини кафедри факультетської хірургії Вінницького медичного інституту (1968–1976). У вересні 1976 р. переведений на кафедру загальної хірургії на посаду доцента та в. о. завідувача

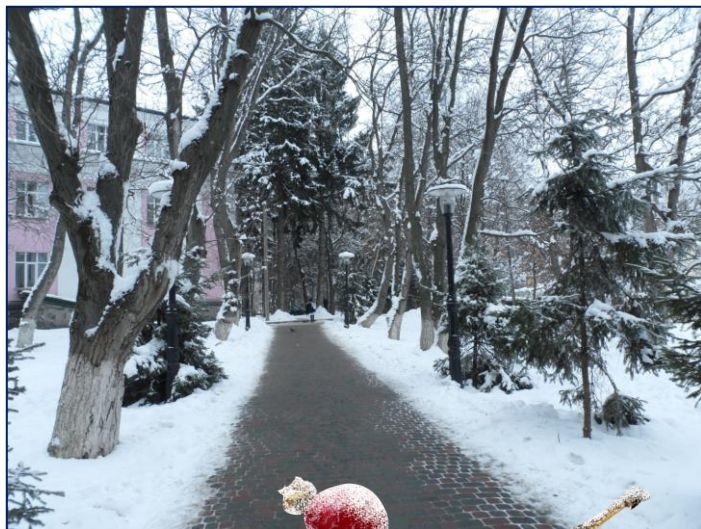
кафедри. Протягом 1976–1994 років – завідувач кафедри загальної хірургії того самого інституту.

Література

1. Александр Яковлевич Фищенко (к 60-летию со дня рождения) // Хирургия. – 1984. – № 9. – С. 142.
2. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. № 1275, т. 2, арк.109–182.
3. Кулібаба С. За покликом серця : [про проф. Вінниц. мед. ін-ту О. Я. Фіщенко] / С. Кулібаба, К. Гулько // Молодий медик. – 1978. – 5 листоп. (№ 37). – С. 2 : фот.
4. Професору О. Я. Фіщенку – 60 років // Молодий медик. – 1984. – 3 лют.
5. Фіщенко Олександр Якович // Кафедра факультетської хірургії: історія та сьогодення (до 80-річчя кафедри) : біобібліогр. покажч. / Вінниц. НМУ ім. М. І. Пирогова, наук. б-ка ; ред.: С. І. Саволук, І. М. Вовчук ; уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Л. І. Шпукал. – Вінниця, 2013. – С. 10–11 : фот.



Л Ю Т И И



*Зимовий день
в університеті*



*И снова снег ложится белым инеем,
Как грустная, седая синева.
А на окне узоры с твоим именем
Мороз расклеил с прошлого утра.
Смеется ветер с позапрошлой осени,
Кружась поземкой белою, спешит.
И покрывает твои косы проседью,
Которая тебя лишь молодит.
Ты убежала слишком грациозная,
Ты поспешила поскорей уйти.
Ты самая шальная, несерьезная,
Которую я встретил на пути.
С руками нежными и чуточку
холодными,
И блеском чуть окрашенных ногтей,
С глазами дерзкими, ужасно
сумасбродными,
Что навевают крики журавлей.
Поземка белая кружится и уносится,
Как часть души, уставшей от тревог.
Одна лишь только память не торопится,
Осталась средь заснеженных дорог.*

професор Жученко Сергій Павлович



01.02. – 70 років від
дня народження **Черкасова**
Святослава **Васильовича**
(01.02.1949, с. Студениця
Коростишівського р-ну
Житомирської обл.), доцента
(1994), доктора філософських наук
(1996), професора (2005).



Закінчив з відзнакою
Львівський державний медичний інститут (1973). Аспірант
кафедри філософії АМН СРСР Інституту філософії РАН
СРСР (1973–1976); старший викладач кафедри філософії
Львівського медичного інституту (1977–1981); старший
викладач кафедри філософії Львівського лісотехнічного
інституту (1981–1982); старший викладач кафедри
філософії Вітебського медичного інституту (1982–1987);
доцент кафедри філософії Івано-Франківського медичного
інституту (1987–1988); старший викладач кафедри
філософії Дніпропетровського медичного інституту (1988–
1989); доцент кафедри суспільних наук Полтавського
стоматологічного інституту (1989–1992); докторант
інституту філософії РАН (1992–1994); завідувач кафедри
філософії та суспільних наук Української медичної
стоматологічної академії (1994–2003). З 2003 р. – в. о.
завідувача кафедри філософії, завідувач кафедри філософії
(з 2008 р. – об'єднаної кафедри філософії і суспільних
наук) ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор численних наукових праць, в тому числі
монографій та підручників. Напрямки наукових
досліджень: логіка й теорія пізнання, історія філософії,
філософські питання медицини.

Література

1. Черкасов Святослав Васильович // Вінницький
національний медичний університет ім. М. І. Пирогова :
[сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу:

<https://bit.ly/2ESoHLT> (дата звернення: 21.03.18), вільний. – Назва з титул. екрана.

☀ **12.02 – 95 років** від дня народження **Терентьєва Григорія Васильовича**

(12.02.1924, м. Вінниця – 1993), хірурга, доктора медичних наук (1975), професора (1975).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1949).

Працював старшим лаборантом (1949–1950), асистентом (1950–1961) кафедри оперативної хірургії і топографічної анатомії Вінницького медичного інституту, доцентом (1961–1973), завідувачем (1973–1989), з 1989 р. – професор кафедри оперативної хірургії того ж ВНЗ. Учасник Великої Вітчизняної війни.

Автор понад 80 наукових праць, 10 винаходів і 60 рацпропозицій.

Напрямки наукових досліджень: лікування гострого парапроктиту, хірургічна анатомія судинних нервових утворень в панкреатодуоденальній зоні, профілактика післяопераційних бактеріальних ускладнень та розвитку ендогенної анаеробної інфекції в хірургії органів шлунково-кишкового тракту.

Нагороджений багатьма бойовими нагородами, знаком «Відмінник охорони здоров'я».



Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 1240, т. 6: Т–Я, арк. 2–126.
2. Костюк Г. Вчитель, вчений, наставник : [про проф. Г. В. Терентьєва] / Г. Костюк, Л. Смольський // Молодий медик. – 1976. – 20 лют. (№ 7). – С. 2.



22.02 – 130 років від дня народження **Лейбовича Якова Леонтійовича (Львовича)** (10(22).02.1889, м. Одеса – розстріляний 04.07.1941), акушера-гінеколога, судового експерта, професора.



Навчався у Бреславльському, Фрайбурзькому, Боннських університетах, закінчив Берлінський університет (1914), де й працював. Під час Першої світової війни був військовим лікарем. У 1918 р. брав участь в організації відділу охорони здоров'я у м. Смоленськ (Росія) та Смоленського університету. З 1919 р. – завідувач відділу судово-медичної експертизи, з 1923 р. – судово-медичний експерт, завідувач Центральної судово-медичної лабораторії Народного комісаріату охорони здоров'я РРФСР (м. Москва); з 1927 р. – заступник голови правління Московського наукового товариства судових медиків. Водночас у 1920-х рр. читав лекції у Московському університеті. Співзасновник і редактор збірки «Судебно-медицинская экспертиза» (1925–1931). У 1930–1934 (за ін. даними 1934–1936) – професор, завідувач кафедри судової медицини Томського медичного інституту (РФ). Викладав у ВНЗ Москви.

Упродовж 1939–1941 років – завідувач кафедри судової медицини Вінницького медичного інституту. Був головним судово-медичним експертом народного комісаріату охорони здоров'я РРФСР. Завідувач кафедри судової медицини Томського медичного університету (1934–1936). Першим поставив питання про підготовку медичних експертів, ввів всеросійську реєстрацію самогубств.

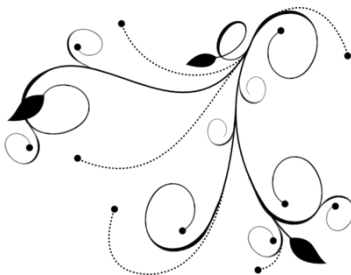
Автор понад 70 наукових праць з питань акушерства, гінекології, судової медицини.

Наукові дослідження: оцінювання ступеня тяжкості тілесних ушкоджень, експертиза батьківства.

Став жертвою репресій. Заарештований 29.06.1941 р. Звинувачений за ст. 54-2 КК УРСР. За наказом наркома державної безпеки СРСР розстріляний 04.07.1941 р. Реабілітований 20.04.1994 р.

Література

1. Давидюк А. Розправа // Вінницька правда. – 1996. – 27, 29 черв., 2 лип.
2. Лейбович Яків Леонтійович // Реабілітовані історією: у 27 т. Кн. 3. Вінницька область. – Вінниця, 2007. – С. 474.
3. Неклюдов Ю. А. Яков Львович Лейбович – видный деятель отечественной судебной медицины / Ю. А. Неклюдов // Судебно-медицинская экспертиза. – 2003. – № 6. – С. 48–49.
4. От истоков в будущее: к 125-летию кафедры судебной медицины Сибирского государственного медицинского университета / Ф. В. Альябьев [и др.] // Судебная медицина. – 2017. – Т. 3, № 4. – Про Лейбовича. – С. 33.
5. Фоміних С. Ф. Лейбович Яків Леонтійович / С. Ф. Фоміних // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2016. – Т. 17: Лег-Лощ. – С. 27–28 : фот. – Бібліогр. в кінці ст.



б
е
р
е
з
е
н
ь



Навчальний корпус № 2



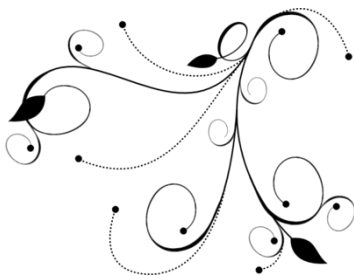
Злые мартовские мухи

*Злые мартовские мухи
Заметелились вокруг,
Устилают землю пухом,
Тают в крыльях тёплых рук.*

*Я гляжу в глаза большие,
В звёзды чистой синевы,
В них ручьев тугие жилы,
Сочный спелый шёлк травы.*

*Ничего, что снегопадом
Дышит неба глубина,
Мы опять с тобою рядом,
К нам уже пришла весна!*

доцент Легін Геннадій Олексійович



☀ **16.03 – 70 років** від дня народження **Василенко Галини Леонідівни** (16.03.1949, м. Вінниця), кандидата філологічних наук (1978), доцента (1983), професора (1991).

Закінчила філологічний факультет Вінницького державного педагогічного інституту (1970). Працювала викладачем (1970–1974), асистентом (1972–1975) кафедри російської мови Вінницького педагогічного інституту. Протягом 1975–1978 рр. навчалася в аспірантурі на кафедрі російської мови Ленінградського педагогічного інституту ім. А. І. Герцена. Асистент кафедри російської мови Вінницького педагогічного інституту (1978–1979). Старший викладач (1979–1981), завідувач (1981–1992) кафедри російської мови підготовчого факультету для іноземних громадян Вінницького медичного інституту, з 1992 р. – завідувач кафедри української та російської мов ВНМУ ім. М. І. Пирогова. З 2004 р. – завідувач кафедри українознавства підготовчого факультету для іноземних громадян, з 2016 р. – завідувач кафедри українознавства. Декан підготовчого факультету для іноземних громадян ВНМУ ім. М. І. Пирогова (1981–2016). Під її керівництвом факультет став знаним не лише в Україні та ближньому зарубіжжі, але й далеко за межами нашої країни. У 1986 році представляла колектив кафедри на 5-му Міжнародному конгресі МАПРЯЛ у Будапешті.



Автор понад 100 наукових праць, в т. ч. навчальних посібників, методичних рекомендацій, програм.

Література

1. Винницький медичинський институт им. Н. И. Пирогова / сост. В. Д. Билык, П. А. Кланца, А. И. Крат, С. К. Псюк. – Київ, 1984. – Про Василенко Г. Л. – С. 8.

2. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова. 1934-1994 / голов. ред. В. М. Мороз. – Вінниця, 1994. – Про Василенко Г. Л. – С. 10.
3. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – Про Василенко Г. Л. – С. 210, [246, 253: фот.].

☀ **26.03 – 95 років** від дня народження **Корнійчука Василя Антоновича** (26.03.1924, с. Білопілля Козятинського р-ну Вінницької обл. – 9.08.1990), анатома, кандидата медичних наук (1960).

Закінчив Вінницький медичний інститут з відзнакою (1951).



З 1951 р. – асистент, доцент (1963–1971), з 1971 р. – завідувач кафедри нормальної анатомії Вінницького державного медичного інституту, одночасно заступник декана (1960–1962), декан (1965–1969) лікувального факультету, проректор з наукової роботи (1969–1970) того ж навчального закладу. Упродовж 1970–1973 рр. – ректор Вінницького державного медичного інституту. Протягом багатьох років виконував обов'язки редактора газети «Молодий медик» Вінницького державного медичного інституту. Учасник Великої Вітчизняної війни.

Наукові дослідження в галузі порівняльної морфології судинної системи.

Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, медалями «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», «За взяття Будапешта».

Література

1. Архів ВНМУ, спр. 926, арк. 280–362.

2. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – Про Корнійчука В. А. – С. 7, 8, 36–37, [231 : фот].
3. Смольський Л. П. Вуз руками його ректорів : [є стислі відомості про В. А. Корнійчука, фот.] / Л. П. Смольський // Молодий медик. – 2003. – Черв. (№ 22). – С. 3.

☀ **27.03. – 60 років** від дня народження **Суходолі Анатолія Івановича** (27.03.1959, с. Покутинці Віньковецького р-ну Хмельницької обл.), хірурга вищої кваліфікаційної категорії, доктора медичних наук (2000), доцента (2003), професора (2004).



Закінчив Вінницький медичний інститут (1984). Працював лікарем-хірургом. З 1995 р. – головний хірург Хмельницького обласного управління охорони здоров'я. Упродовж 1993–1996 рр. за сумісництвом – асистент кафедри хірургії факультету удосконалення лікарів (м. Хмельницький).

З 2000 р. за сумісництвом – асистент кафедри хірургічних дисциплін, з 2001 р. – завідувач кафедри хірургії з курсом стоматології, з 2011 р. – декан, з 2015 р. – професор, з 2016 р. – завідувач кафедри хірургії з курсом стоматології факультету післядипломної освіти ВНМУ ім. М. І. Пирогова (м. Хмельницький).

Голова наукового товариства хірургів Хмельницької області (з 2005 р.), член правління громадської організації «Асоціація хірургів України», член редакційної колегії журналу «Клінічна хірургія».

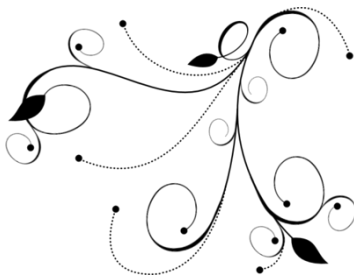
Автор понад 180 наукових праць, 19 авторських свідоцтв та патентів.

Наукові дослідження: діагностика та хірургічне лікування жовчнокам'яної хвороби, виразкової хвороби шлунку, дванадцятипалої кишки, гострого панкреатиту, ін.

«Заслужений лікар України» (2001). Нагороджений орденом «За заслуги» 3-го ступеня (2009).

Література

1. Суходоля Анатолій Іванович : персон. бібліогр. покажч. / Упр. охорони здоров'я Хмельниц. обл. держадмін., Хмельниц. обл. наук. мед. б-ка ; уклад. Л. Л. Саксонік. – Хмельницький : [б. в.], 2004. – 24 с. : портр.



К в і т е н ь



*Новий корпус бібліотеки
ВНМУ ім. М. І. Пирогова*



Этюды

Гороскоп не раз
 обманет,
Опрокинув ласки снов.
Снисхожденьем
 счастье станет
Пролетев поверх
 голов...

Отрекутся от долины
Диких лебедей стада,
Исковеркают былины
Бренным слогом
 города...

Отзвонит коса на
 травах,
Желтозлатая листва
Епанчей падет
 в дубравах
Мимо слез и
 торжества...

Очной ставке дня и
 ночи
Изначально не бывать.
Капля вечно камень
 точит,
Ангел просится
 летать...

Кружевные
 междометья
Мятой чистой
 отдают.

На лазоревых соцветьях
Есть нежизненный
 уют...

Вывел к танцам пчел-
 молодок
Абрикосовый апрель.
Серебристых сотни
 лодок
Надо мной и птичья
 трель...

Ехать прямо – не
 доехать
Хочешь, – жди иль
 торопись.
Вызывает меня эхо
А куда мне? Вверх иль
 вниз?..

Тарантелла судных
 буден –
Атлетический урок.
Если очень тяжело
 будет –
Тицетно жить
Но глуп курок...

професор Пушкар
Михайло Степанович

☀ **02.04 – 75 років** від дня народження **Захараша Михайла Петровича** (02.04.1944, с.Озеро Немирівського р-ну Вінницької обл.), хірурга, доктора медичних наук (1990), професора (1991), члена-кореспондента АМН України (2003).



Закінчив Вінницький медичний інститут (1968). Працював лікарем. З 1984 р. – у Національному медичному університеті (м. Київ): з 2000 р. – завідувач кафедри факультетської хірургії № 1; водночас 1990–2009 – начальник Військово-медичного управління СБУ. Головний проктолог МОЗ України (з 2000 р.). Президент Асоціації колопроктологів України. Очолює Український колопроктологічний центр (з 2000 р.).

Наукові дослідження: хірургія гепатопанкреато-дуоденальної зони; реконструктивна хірургія кишківника; консервативне й хірургічне лікування хворих на неспецифічний виразковий коліт і хворобу Крона; застосування сорбційних методів детоксикації та плазмоцитаферезу в хірургії й проктології. Вперше застосував сорбційні методи детоксикації в поєднанні з ультрафіолетовим та лазерним опроміненням крові при лікуванні променевих уражень. Розробив методику оперативних втручань на кишківнику з використанням електрозварювальних технологій. Брав участь в укладанні «Російсько-українського словника медичної термінології» (1996) та «Російсько-українського медичного словника» (1997; обидва – м. Київ).

Нагороджений орденом «За заслуги» 3-го ступеня (1997). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2004).

Література

1. Москаленко В. Ф. Захараш Михайло Петрович / В. Ф. Москаленко // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2010. – Т. 10: 3-Зор. – С. 365 : фот.

☀ **06.04 – 100 років** від дня народження **Крука Івана Микитовича** (06.04.1919, с. Великий Чернятин, нині Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл. – 21.05.2007, м. Вінниця), хірурга, доктора медичних наук (1970), професора (1978).



Закінчив Київський медичний інститут (1948). Працював лікарем. Упродовж 1956–1959 рр. – асистент кафедри факультетської хірургії, 1959–1967 рр. – асистент кафедри госпітальної хірургії Вінницького медичного інституту. Відтоді працював у Львівському медичному інституті: завідувач курсу військово-польової хірургії кафедри травматології і ортопедії (1972–1974); доцент (1974–1977), професор (1977–1985; 1990–1993) кафедри шпитальної хірургії; професор кафедри хірургії (1986–1990) факультету післядипломної освіти Львівського медичного інституту.

Автор близько 110 навчально-методичних і наукових праць, серед них – монографія.

Наукові дослідження: хірургічні аспекти лікування променевого шоку, посттравматичного токсикозу і краш-синдрому; абдомінальна хірургія; комплексне лікування хворих із гнійними процесами.

Література

1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. 574, арк. 263–316.
2. Голик Й. Крук Іван Микитович / Й. Голик, С. Різничок // Зіменковський Б. С. Професори Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького: 1784–

- 2006 / Б. С. Зіменковський, М. Р. Гжегоцький, О. Д. Луцик.
– Львів : Наутітус, 2006. – С. 145–146 : фот.
3. Крук Іван Микитович // Кафедра факультетської хірургії: історія та сьогодення (до 80-річчя кафедри) : біобібліогр. покажч. / Вінниц. НМУ ім. М. І. Пирогова, б-ка ; ред.: С. І. Саволук, І. М. Вовчук ; уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Л. І. Шпукал. – Вінниця : [б. в.], 2013. – С. 53 : фот.
4. Куц О. О. Крук Іван Микитович / О. О. Куц, Й. Г. Голик, С. В. Різничок // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2014. – Т. 15: Кот-Куз. – С. 556 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

 **11.04 – 60 років** від дня народження **Кім Лариси Миколаївни** (11.04.1959,

с. Сутиски Тиврівського р-ну, Вінницької обл.), кандидата філологічних наук (1993), доцента (1996). Закінчила факультет романо-германських мов Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (1981). У 1982 р. працювала викладачем англійської мови Вінницького



медичного інституту, згодом – перекладачем з французької й англійської мов в агентстві ВАТ «Інтурист» по Вінницькій обл. Без відриву від виробництва навчалася в аспірантурі кафедри романських мов Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (1988–1992). Асистент кафедри іноземних мов (1983–1990), старший викладач (1990–1995), доцент (1995–1998) Вінницького медичного університету. З 1997 р. – завідувач, упродовж 2016–2017 рр. – доцент кафедри іноземних мов ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор понад 80 наукових та науково-методичних праць, у т. ч. підручника «Французька мова для студентів-медиків» (2011), 33 навчальних посібників, 3 словників, а також програм, багатьох методичних розробок.

Наукові дослідження: проблеми лінгвістики тексту, системне вивчення термінологічної лексики, укладання галузевих словників, методика викладання іноземних мов у вищій школі.

Література

1. Кім Лариса Миколаївна // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2ESoHLLT> (дата звернення: 21.03.16), вільний. – Назва з титул. екрана.

☀ **22.04 – 115 років років** від дня народження **Дейнеки Івана Яковича** (22.04.1904, містечко Опішня Зіньківського повіту Полтавської губернії, нині смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 25.01.1970), хірурга, доктора медичних наук (1947), професора (1948).

Закінчив Полтавську фельдшерську школу (1922), 1-й Харківський медичний інститут (1929). Працював фельдшером у Кирило-Ганнівській лікарні Опішнянського р-ну Полтавської обл. (1922–1924), районним фельдшером 5-ї робітничої поліклініки у Харкові (1924–1928), препаратором кафедри оперативної хірургії 1-го Харківського медичного інституту (1928–1929). Роботу поєднував з навчанням в інституті. Упродовж 1929–1932 рр. працював асистентом кафедри оперативної хірургії, аспірантом науково-дослідної кафедри клінічної хірургії того ж інституту. Протягом 1932–1938 рр. – асистент хірургічного відділення Центрального Українського онкологічного інституту (м. Харків) і одночасно асистент, а згодом – доцент кафедри оперативної хірургії 1-го Харківського медичного



інституту. Працював завідувачем кафедри оперативної хірургії Курського медичного інституту (1938–1941).

У 1940 р. – організатор і завідувач онкологічного відділення, у 1941 р. – завідувач 3-го хірургічного відділення Курської обласної лікарні. Упродовж 1941–1943 років був Головним хірургом Управління шпиталів ВЦРПС по Свердловській та Молотовській обл. Протягом 1943–1944 рр. – доцент кафедри факультетської хірургії Військово-медичної академії (м. Ленінград). У вересні 1944 – червні 1945 – в. о. директора, упродовж 1945–1951 років – директор Вінницького медичного інституту. Значну увагу приділяв розвитку наукової роботи на кафедрі, в інституті. З 1945 по 1947 рік виконував обов'язки завідувача кафедри факультетської хірургії, а з 1947 по 1951 рік очолював кафедру факультетської хірургії Вінницького медичного інституту. Був головою Вінницького обласного наукового товариства хірургів. Протягом 1951–1967 рр. – ректор та водночас – завідувач кафедри загальної (1951–1958) і шпитальної (1963–1970) хірургії Одеського медичного інституту.

Автор понад 130 наукових праць. Один із співавторів монографії «Короткі нариси з історії хірургії в Українській РСР» (1968). Під його керівництвом виконано понад 30 кандидатських і докторських дисертацій.

Напрямки наукових досліджень: проблеми пухлинної патології прямої кишки та ранньої діагностики передракових захворювань, лікування та діагностика ехінококозу внутрішніх органів.

Заслужений діяч науки УРСР (1957). Нагороджений орденом «Знак Пошани», медалями «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.».

Література

1. Архів ВНМУ, спр. 1, арк. 114.
2. Архів ВНМУ, спр. 103, арк. 167–200.

3. Брайченко С. Л. Дейнека Иван Якович / С. Л. Брайченко // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2007. – Т. 7. – С. 299 : фот.
4. Васильев К. Г. Очерки истории Высшей медицинской школы в Одессе : [к 100-летию мед. ун-та] / К. Г. Васильев, П. Г. Чуев, К. К. Васильев. – Одесса, 1999. – О Дейнеке И. Я. – С. 207–208.
5. Васильев К. К. Участник Великой Отечественной войны Иван Яковлевич Дейнека (1904–1970) / К. К. Васильев, Ю. К. Васильев // Материалы IX Всероссийской конференции с международным участием «Исторический опыт медицины в годы Великой Отечественной войны 1941–1945 гг.». – Москва : МГМСУ, 2013. – С. 35–36.
6. Иван Яковлевич Дейнека // Клиническая хирургия. – 1970. – № 5. – С. 93–94.
7. Лісовий В. М. Дейнека Иван Якович (1904–1970) / В. М. Лісовий, Ж. М. Перцева // Видатні вихованці Харківської вищої медичної школи : біобібліогр. довід. / за заг. ред. В. М. Лісового. – Харків : ХНМУ, 2010. – С. 70–71 : фот.
8. Пам'яті І. Я. Дейнеки : [некролог] // Молодий медик. – 1970. – 6 лют. (№ 5).
9. Смольський Л. П. Вуз руками його ректорів : [є про І. Я. Дейнеку] / Л. П. Смольський // Молодий медик. – 2003. – Черв. (№ 22). – С. 3.

☀ **29.04 – 125 років** від дня народження **Грабченка Івана Митрофановича** (17(29).04.1894, с. Слобода Барвінкова Харківської губернії Ізюмського повіту, нині м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. – 08.07.1975), хірурга, доктора медичних наук (1946), професора (1953).

До 1913 р. працював хліборобом. Упродовж 1913–



1914 рр. – прокатником на металургійному заводі, що належав до бельгійського акціонерного товариства залізопрокатних заводів (с. Костянтинівка, нині с. Костянтівка Зміївського р-ну Харківської обл.). Протягом 1914–1915 рр. – рядовий, згодом – санітар Преображенського полку (м. Петроград). У 1917 р. закінчив школу ротних фельдшерів при Миколаївському шпиталі, працював помічником лікаря того ж шпиталю (м. Петроград). У 1917 р. закінчив екстерном 2-гу Петроградську гімназію.

У 1917 – березні 1918 рр. – помічник лікаря 2-го партизанського санітарного загону у лавах Червоної Армії. Надавав допомогу бійцям під час штурму Зимового палацу. У 1924 р. закінчив Військово-медичну Академію (м. Ленінград), працював молодшим ординатором Харківського військового шпиталю № 1 (1924–1925), молодшим лікарем школи військових льотчиків (м. Севастополь, Крим, 1925–1926). Лікар-онколог, лікар-екстерн 16-ї онкологічної поліклініки Василеостровського району Ленінградського інституту онкології (1926–1927), ординатор профілактичного відділення Ленінградського інституту онкології (1927–1934), протягом 1934–1942 рр. – асистент, старший науковий співробітник того ж інституту. Брав участь у радянсько-фінській (1939–1940), Великій Вітчизняній (1941–1945) війнах. Під час блокади Ленінграда обслуговував поранених в хірургічному відділенні лікарні ім. І. І. Мечникова, був завідувачем хірургічного відділення евакогоспіталю № 100. З 1942 до 1945 року – завідувач хірургічного відділення Ленінградської міської лікарні ім. Куйбишева.

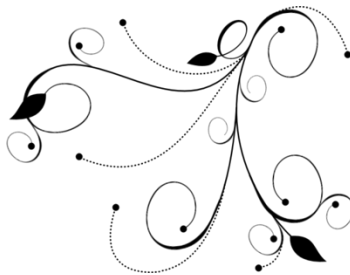
Упродовж 1945–1951 рр. – завідувач кафедри шпитальної хірургії Львівського медичного інституту. Протягом 1951–1970 рр. – завідувач, а з 1970 р. до 1973 р. – науковий консультант кафедри факультетської хірургії Вінницького медичного інституту.

Автор близько 100 наукових праць, серед них – 2-х монографій. Підготував 20 кандидатів, 4 докторів наук.

Нагороджений медалями «За оборону Ленінграда», «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.». Заслужений діяч науки і техніки Української РСР (1963 р.). У 1967 році нагороджений орденом «Знак пошани».

Література

1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. № 879, арк. 66–122 : фот.
2. Павловський М. Грабченко Іван Митрофанович / М. Павловський, С. Різничок // Зіменковський Б. С. Професори Львівського Національного медичного університету імені Данила Галицького: 1784–2006 / Б. С. Зіменковський, М. Р. Гжегоцький, О. Д. Луцик. – Львів : Наутікус, 2006. – С. 67 : фот.
3. Процек О. І. М. Грабченко – засновник хірургічної школи Вінницького медичного інституту в повоєнні роки / О. Процек // Тези доповідей і повідомлення дев'ятнадцятої Вінницької обласної історико-краєзнавчої конференції, 18 лют. 1999 р. – Вінниця, 1999. – С. 89–90.
4. Процек О. Г. Грабченко Іван Митрофанович / О. Г. Процек // Енциклопедія сучасної України. – Київ, 2006. – Т. 6. – С. 360 : фот.



*т
р
а
в
е
н
ь*

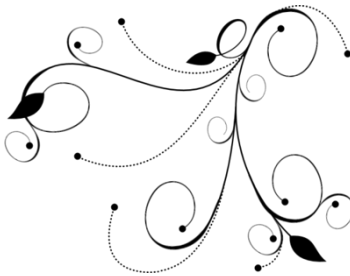


*Обеліск Слави
на території університету*



*Там, де цвіт яблуневий зітхає
У обіймах весняної ночі
Світлий місяць проміння купає
У глибинах сріблястих річок.
Зустрічаються зір ясні очі,
П'янки мрії між віття блукають,
І задумливо спокій дрімає,
Наче мудрий сивенький пророк.
Тільки часом вітрець пронесеться
І загубиться в цвіті рясному,
Соловей солов'ю одізветься
Й далі спокій усе обгортає...
І в гніздечку пташаті малому
Так спокійно і солодко спить.
І, розкривши мережані крильця,
В небеса добрі сні відлітають.*

випускник університету Трончук Олександр



☀ **03.05 – 95 років** від дня народження **Пішеля Ярослава В'ячеславовича** (03.05.1924, с. Мала Зубівщина, нині Коростенського р-ну Житомирської обл. – 19.04.2014), невропатолога, доктора медичних наук, професора.



Закінчив з відзнакою Київський медичний інститут (1950). Навчався в клінічній ординатурі на кафедрі нервових хвороб того самого інституту.

Асистент (1953–1960), доцент (1960–1967) кафедри нервових хвороб Вінницького медичного інституту. За його ініціативи на кафедрі було започатковано курс дитячої неврології. Перший редактор газети «Молодий медик» Вінницького медичного інституту.

У 1967 р. був переведений на посаду директора Харківського НДІ неврології і психіатрії. З 1977 р. – професор, з 1979 р. – завідувач кафедри невропатології і декан терапевтичного факультету Українського інституту удосконалення лікарів. Упродовж 1969–1978 рр. був відповідальним редактором республіканського міжвідомчого збірника «Неврологія і психіатрія». Після виходу на заслужений відпочинок працював консультантом-невропатологом лікувально-діагностичного центру «Медекспрес» у м. Ворзель Київської обл.

Автор понад 200 наукових праць, у т. ч. 4-х монографій. Співавтор видання «Клинико-анатомический атлас рефлексотерапии» (1989, 1991), який і донині є цінним посібником для лікарів-рефлексотерапевтів. Співавтор підручника «Рефлексотерапія» (2013).

Наукові дослідження: захворювання периферичної і центральної нервової системи, які супроводжуються больовими, нейросудинними, нейротрофічними синдромами.

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 630, т. 2, арк. 131–171 : фот.
2. Пам'яті професора Ярослава Вячеславовича Пішеля // Проблеми безперервної медичної освіти та науки. – 2014. – № 2. – С. 95.
3. Першому редактору «Молодого медика» – 80 : [про доктора мед. наук, проф. Я. В. Пішеля] // Молодий медик. – 2004. – Трав. (№ 23). – С. 10 : фот.
4. Пішель Я. «Молодому медику» виповнилось 45: історію народження газети відновив її перший редактор / Я. Пішель // Молодий медик. – 2006. – Січ. (№ 1). – С. 5 : фот.
5. Профессор Ярослав Вячеславович Пишель : (к 80-летию со дня рождения) // Международный медицинский журнал. – 2004. – Т. 10, № 2. – С. 129.

☀ **14.05 – 120 років** від дня народження **Вігте Миколи Карловича** (02(14).05.1899, м. Черкаси – 09.02.1969, Ленінград, нині Санкт-Петербург, похований у Києві), фізіолога, доктора медичних наук (1947), професора (1947).

Упродовж 1953–1961 років – завідувач кафедри нормальної фізіології та заступник директора з навчально-наукової частини Вінницького медичного інституту. Учасник Великої Вітчизняної війни. Заслужений діяч науки УРСР (1967).

Основні напрямки наукових досліджень: фізіологія теплового та водно-сольового обміну людини при виконанні різних видів роботи та патологічних станів, раціоналізація режимів праці та відпочинку, фізіолого-гігієнічне регламентування праці в промисловості та сільському господарстві.



Література

1. Кундієв Ю. І. Вітте Микола Карлович / Ю. І. Кундієв // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2005. – Т. 4: В-Вог. – С. 641–642 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.
2. Трахтенберг И. М. Потомственный гигиенист Петр Витте и его вклад в отечественную медицину труда : [с згадка про проф. М. К. Вітте] / И. М. Трахтенберг // Новости медицины и фармации. – 2018. – № 9. – С. 16–17 : фот.

☀ **14.05 – 80 років** від дня народження **Рибак Петра Григоровича** (14.05.1939, с. Дністрівка Кельменецького р-ну Чернівецької обл.), кандидата біологічних наук (1976), доцента (1981).

Закінчив біологічний факультет Чернівецького державного університету (1963). Працював в. о. асистента (1963–1966), асистентом кафедри біохімії (1963–1980), старшим викладачем, в. о. завідувача, доцентом, з 1981 р. – завідувачем кафедри природничих наук підготовчого факультету для іноземних громадян ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор понад 70 наукових праць, у т. ч. методичних рекомендацій, словників, навчальних посібників, а також раціоналізаторських пропозицій.

Наукові дослідження в галузі біохімії.



Література

1. Рибак Петро Григорович // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2GY3kuv> (дата звернення: 21.03.18), вільний. – Назва з титул. екрана.

☀ **20.05 – 130 років** від дня народження **Хращевського Миколи Михайловича** (20.05.1889 м. Кам'янець-Подільський – 06.11.1955, с. Пюстріково, Коломенського р-ну, Московської обл., РСФСР), мовознавця літературознавця, краєзнавця.



Закінчив історико-філологічний факультет Варшавського університету (1914). Викладав латинську мову у Вінницькому фармацевтичному інституті. З 1924 р. працював також у Вінницькій філії Всенародної бібліотеки України Всеукраїнської академії наук завідувачем відділу україніки, згодом виконував обов'язки директора філії.

Працював над дисертацією з філології. Наукові дослідження: філологія, вивчення мови і стилю українських письменників, бібліотекознавство.

Побоюючись арешту, переїхав із сім'єю в м. Київ. Заарештований 21.06.1946 р. Звинувачений за ст. 54-1а КК УРСР. Засуджений на 10 років з відбуттям покарання у виправному трудовому таборі. Після відбуття покарання його хворого, вкрай виснаженого, непритомного, привезли санітарним вагоном з тюрми до санітарної частини Київського вокзалу в Москві. Сестра Олена за телеграмою забрала його і привезла до себе у с. Пюстріково Коломенського р-ну Московської обл.. Через три дні Микола Михайлович помер.

Література

1. Самолевська О. Важка дорога з України в Україну: [про О. М. Хращевську, лікаря, уродж. м. Вінниця, незаконно репрес. в 1944 р. Є згадка про її батька М. М. Хращевського, викл. Вінниц. фармацевт. ін-ту] / О. Самолевська // Дзеркало тижня. – 2015. – 14–20 листоп. (№ 43). – С. 11.

2. Хращевська О. Зламаний цвіт : худож.-док. проза / О. Хращевська. – Львів : Сполом, 2012. – Про М. М. Хращевського. – С. 10, 13–14, 49.
3. Хращевский Н. М. // Наука и научные работники СССР : справочник. Ч. 6 : Научные работники СССР без Москвы и Ленинграда / АН СССР. – Ленинград, 1928. – С. 458.

☀ **22.05 – 95 років** від дня народження **Міщука Івана Ілліча** (22.05.1924, с. Кустівці Уланівського, нині Хмельницького р-ну Вінницької обл. – 23.02.2017, м. Вінниця), доцента (1981), доктора медичних наук (1985), професора (1988).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1950).



Працював у Ворошилоградській області (нині Луганська) лікарем-хірургом, головним лікарем (1950–1959). Упродовж 1959–1960 рр. – хірург, ординатор, заступник головного лікаря лікарні № 3 (1960–1962), головний лікар лікарні № 4 (1962–1973) у м. Полтаві. Завідувач відділення штучної нирки Жовтневої лікарні у Києві (1973–1975). Завідувач курсу анестезіології і реаніматології кафедри госпітальної хірургії (1975–1980), доцент, а згодом – професор курсу анестезіології і реаніматології (1980–1986) Вінницького медичного інституту.

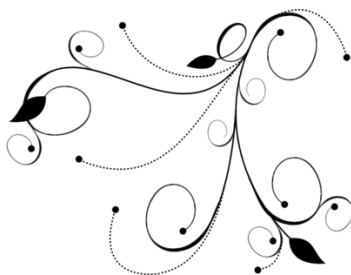
Завідувач курсу анестезіології і реаніматології кафедри госпітальної хірургії (1975–1980); доцент, професор курсу анестезіології і реаніматології (1980–1986), завідувач курсу анестезіології та реаніматології (1986–1988), з 1988 р. – професор кафедри хірургії № 1 ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор понад 80 наукових праць, численних раціоналізаторських пропозицій та винаходів.

Відмінник охорони здоров'я. За його редакцією побачила світ настільна книга анестезіологів України «Інтенсивна терапія невідкладних станів» (Вінниця, 2006). Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ступеня, медалями.

Література

1. Іван Іллч Міщук : (до 90-річчя від дня народження) // Вісник Вінницького національного медичного університету. – 2014. – Т. 18, № 1, ч. 2. – С. 330-331 : фот.
2. Іван Іллч Міщук (некролог) // Біль, знеболювання і інтенсивна терапія. – 2017. – № 1. – С.88.



ч
е
р
в
е
н
ь



*Медичний університет
у 60-ті роки 20 ст.*

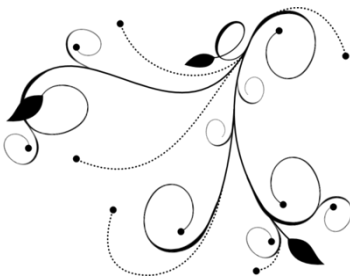


*Іду безмежним полем, а навколо,
Я чую лиш природи голоси.
Наповнений зерном озветься колос,
Посеред волошкової краси.*

*Як королевичі у шатах маки,
Ромашка сонцю вознесла хвалу.
Такою виплекала мати –
Земля наша – квіточку малу.*

*І я схилюся у земнім поклоні
Перед твоєю досконалістю, природо,
Перед твоїм таким барвистим троном,
Мене навек зачарувала твоя врода.*

випускниця університету Пісчанська Тетяна



☀ **08.06 – 95 років** від дня народження **Забозлаєва Сергія Сергійовича** (8.06.1924, Тифліс, нині Тбілісі – 28.12.1975, Вінниця), фахівця в галузі серцево-судинної хірургії, доктора медичних наук (1968), професора (1970), завідувача кафедри Карагандинського державного медичного інституту (1968–1971). Упродовж 1971–1975 рр. завідував кафедрою загальної хірургії Вінницького медичного інституту.



Література

1. Желіба М. Д. Забозлаєв Сергій Сергійович / М. Д. Желіба // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2005. – Т. 10. – С. 20 : фот. – Бібліогр. в кінці ст.
2. Сергій Сергійович Забозлаєв: [некролог] // Молодий медик. – 1976. – 9 січ. (№ 1). – С. 2.

☀ **09.06. – 55 років** від дня народження **Каніковського Олега Євгенійовича** (09.06.1964, м. Вінниця), хірурга, доцента (2002), доктора медичних наук (2002), професора (2007). Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1987).



Упродовж 1987 р. працював лікарем-інтерном Вінницької клінічної центральної районної лікарні. Протягом 1987–1989 рр. – навчався в клінічній ординатурі на кафедрі хірургічних хвороб педіатричного факультету за фахом «хірургія». З 01.12.89 р. – асистент кафедри факультетської хірургії і хірургії педіатричного факультету Вінницького медичного інституту. З 12.02.2001 р. – доцент, з 23.03.2006 р. – професор кафедри факультетської хірургії, з 20.04.2006 р. –

в. о. завідувача, з 1.07.2006 р. – завідувач кафедри хірургії медичного факультету № 2 ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор та співавтор понад 120 наукових праць і численних патентів.

Література

1. Годлевський А. І. Каніковський Олег Євгенійович / А. І. Годлевський // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2012. – Т. 12: Кал-Киї. – С. 223 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **12.06 – 65 років** від дня народження **Московка Сергія Петровича** (12.06.1954, м. Вінниця), невролога, доцента (1996), доктора медичних наук (2006), професора (2011).



Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1977). Працював лікарем-інтерном (1977–1978), ординатором (1978–1979) неврологічного відділення Вінницької обласної психоневрологічної лікарні, асистентом (1979–1995), доцентом (1995–2004) кафедри нервових хвороб Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова. З 2005 року – завідувач кафедри нервових хвороб з курсом нейрохірургії того самого університету. Фахівець вищої кваліфікаційної категорії.

Брав участь у ліквідації медичних наслідків катастрофи на Чорнобильській атомній електростанції. Очолює Вінницьке обласне товариство неврологів, психіатрів та наркологів. Член редакційних колегій фахових журналів «Практична ангіологія», «НейроNews», «Український неврологічний журнал», науковий редактор журналу «Судинні захворювання головного мозку», головний редактор журналу «Нейрон-ревію». Член правління громадської організації «Українська асоціація

боротьби з інсультом» та Української асоціації з хвороби Паркінсона, дійсний член Всесвітнього Товариства рухових розладів (Movement Disorders Society), Європейського товариства хвороби Паркінсона, Міжнародного коледжу нейропротекції та нейродегенерації, європейської федерації неврологічних товариств.

Автор близько 100 праць, у т. ч. посібників для лікарів. Основні напрямки наукової діяльності: хвороба Паркінсона та споріднені нейродегенеративні захворювання, судинні захворювання нервової системи, мігрень та інші головні болі, психосоматичні захворювання, множинний склероз, деменція, клінічна епідеміологія захворювань нервової системи, клінічні фармакологічні випробування.

Заслужений лікар України (2013).

Література

1. Московко Сергій Петрович // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2FOoeKJ> (дата звернення: 21.03.18), вільний. – Назва з титул. екрана.

☀ **14.06 – 50 років** від дня народження **Конькова Дмитра Геннадійовича** (14.06.1969, м. Вінниця), акушера-гінеколога вищої кваліфікаційної категорії, доктора медичних наук (2015), доцента (2015), професора (2018).



Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1995). Навчався у магістратурі на кафедрі акушерства і гінекології ВНМУ ім. М. І. Пирогова (1995–1998). Лікар-інтерн (1995), ординатор гінекологічного відділення (1998–

2008) Вінницького міського клінічного пологового будинку № 1.

З 2007 року – асистент, упродовж 2013–2018 рр. доцент кафедри акушерства і гінекології № 1 ВНМУ ім. М. І. Пирогова. З 2018 р. – професор кафедри акушерства і гінекології № 1.

Член Європейської асоціації медичної симуляції (SESAM); Асоціації акушерів-гінекологів України; Асоціації фармакологів України; Міжнародного Союзу фундаментальної та клінічної фармакології (IUPHAR); Європейської Асоціації медичної освіти (AMEE); член робочої групи МОЗ України з розробки та адаптації уніфікованих клінічних протоколів; спеціалізованої дисертаційної ради ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Секретар Української Асоціації медичних освітніх симуляційних технологій. Проходив стажування у Швейцарії, Португалії, Німеччині та Великій Британії. Спікер на міжнародних конференціях у Швейцарії, Італії, Казахстані, Молдові.

З 2006 року працює клінічним експертом в межах міжнародної (Українсько-швейцарської) програми «Здоров'я матері та дитини».

Автор та співавтор 278 наукових друкованих робіт, в т. ч. 4 монографій, 2 підручників англійською мовою, 3 клінічних протоколів, 15 патентів, 8 інформаційних листів, 6 навчально-методичних посібників для лікарів-інтернів та лікарів, у т. ч. 2 електронних; 2 раціоналізаторських пропозицій. Наукові дослідження: передчасні пологи, прееклампсія, перинатальні втрати, перинатальний аудит, багатоплідна вагітність.

Література

1. Перший рейс – політ нормальний : [бесіда із зав. каф. акушерства і гінекології № 2, проф. О. В. Булаченко та проф. каф. акушерства і гінекології № 1 Д. Г. Коньковим] / О. В. Булаченко, Д. Г. Коньков // З турботою про жінку. – 2018. – № 8. – С. 4–9 : фот.

2. Коньков Дмитро Геннадійович // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2Tc1JSO> (дата звернення: 21.03.18), вільний. – Назва з титул. екрана.
3. Родінкова В. Назустріч Європі : конференція з акушерства та гінекології була проведена на рівні конгресу : [на базі ВНМУ ім. М. І. Пирогова відбулася наук.-практ. конф. «Сучасні аспекти збереження та відновлення здоров'я жінки». Є про Д. Г. Конькова] / В. Родінкова // Молодий медик. – 2017. – Трав. (№ 5). – С. 2 : фот.

 **18.06 – 125 років** від дня народження **Літинського Григорія Абрамовича** (18.06.1894, м. Нікополь Катеринославської губернії, нині Дніпропетровської обл. – ?), офтальмолога, доктора медичних наук (1946), професора (1946).

Навчався в Женеві на медичному факультеті (1913–1914). Працював фельдшером у Нікополі (1919–1920). Закінчив медичний факультет Московського університету (1924). Працював в очній клініці 1-го Московського медичного інституту (1924–1930). Старший науковий співробітник Державного центрального офтальмологічного інституту ім. Г. Гельмгольца (1936–1945). До Великої Вітчизняної війни також працював викладачем на кафедрі очних хвороб 3-го Московського медичного інституту. Під час Великої Вітчизняної війни – начальник очного відділення шпиталю № 1509 (м. Свердловськ). Завідувач кафедри очних хвороб Вінницького медичного інституту (1945–1953).

Література

1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. № 123, ч. 1, т. 1, арк. 244–274.

Л
и
п
е
н
ь



*Медичний університет
у 60-ті роки 20 ст.*



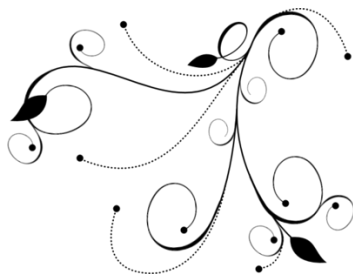
Липень

*Як же духмяно пахнуть липи
І свіжоскошена трава.
Мандрує світом місяць Липень.
Звучить симфонія жива.*

*Вона в кожнісінькій травинці,
У кожній гілці молодій,
Вона виблискує в росинці,
В зорі ранковій золотій.*

*Вона в душі моїй теж лине,
Її підносить до небес,
Хай не минає ця хвилина
Полону музики й чудес.*

бібліотекар І категорії
Лізановська Лілія Федорівна



☀ **01.07 – 70 років** від дня народження **Гунька Петра Марковича** (01.07.1949, с. Прилуцьке Калинівського р-ну Вінницької обл.), кандидата медичних наук, доцента, генерального директора Національного музею-садиби М. І. Пирогова (Вінниця).



Закінчив з відзнакою Вінницьке медичне училище ім. К. Д. Заболотного (1968) та Вінницький медичний інститут ім. М.І. Пирогова (1979). Працював завідувачем відділення та головним лікарем санаторію «Хмільник», головним лікарем ВОКЛ ім. М. І. Пирогова (1992–2010). З 2010 р. – генеральний директор Національного музею-садиби М. І. Пирогова.

Заслужений лікар України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.

Література

1. Гордійчук П. Скальпель і кортик Петра Гунька / П. Гордійчук // Ядро інтелігентності. – Вінниця, 2004. – С. 21–26 : фот. ; Подолія. – 2003. – 4 листоп.
2. Площанська Л. Ангел-охоронець Петра Гунька / Л. Площанська // Вінниччина. – 2004. – 2 лип.

☀ **01.07 – 65 років** від дня народження **Мостового Юрія Михайловича** (1.07.1954, м. Немирів Вінницької обл.), доктора медичних наук (1990), професора (1992).

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1977). Упродовж 1977–1979 рр. – лікар-ординатор пульмонологічного відділення Вінницької Центральної клінічної лікарні № 2. З 1979 р. –



асистент кафедри фтизіатрії, з 1984 р. – асистент кафедри пропедевтичної терапії Вінницького медичного інституту. З 1991 р. – професор кафедри пропедевтичної терапії. З 1994 року – завідувач кафедри пропедевтики внутрішньої медицини Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова.

Голова Вінницького міського товариства терапевтів. Голова Асоціації лікарів Поділля. З 2004 року є асоційованим членом Європейського Респіраторного Товариства. Член спеціалізованої ради Інституту фтизіатрії і пульмонології ім. Ф. Г. Яновського АМН України. Учасник багатьох Європейських та світових наукових форумів з пульмонології та кардіології. Засновник та редактор телевізійної медичної освітньої програми «Лінія здоров'я» Вінницького обласного телебачення. Організовує та проводить освітні програми для пацієнтів Вінницької області з діагностики та лікування бронхіальної астми, хронічного обструктивного захворювання легень, гіпертонічної хвороби та ішемічної хвороби серця.

Займається літературною діяльністю. Є автором близько 100 прозових творів, ряду п'єс. Автор книг «Завтра буде не так» (1989), «Зигзаги мысли. Традиционная и нетрадиционная медицинская проза» (2006), «Перо в объятиях стетоскопа» (2011). Учасник Днів Степана Руданського на Калинівщині Вінницької обл.

Автор 12 монографій, понад 300 наукових статей, численних винаходів, рацпропозицій, інформаційних листів. Член робочої групи з розробки та впровадження державних узгоджувальних документів з пульмонології. Щорічне видання «Сучасні класифікації та стандарти лікування захворювань внутрішніх органів» за редакцією Ю. М. Мостового занесено до Книги рекордів України.

Основні напрямки наукової діяльності: діагностика та лікування захворювань дихальної та серцево-судинної систем, фармакоекономіка та фармакоепідеміологія захворювань внутрішніх органів, якість життя здорових та

хворих на розповсюджені захворювання внутрішніх органів, генетичні аспекти захворювань внутрішніх органів.

Заслужений лікар України (2014). Нагороджений грамотою Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова (2011), та грамотою міського голови (2010), ювілейною медаллю «25 років незалежності України» (2016).

Література

1. До 60-річчя від дня народження професора Юрія Михайловича Мостового // Український пульмонологічний журнал. – 2014. – № 3. – С. 42–43 : фот.
2. Лазаренко В. І. Мостовий Юрій Михайлович / В. І. Лазаренко // 3-над Божої ріки : літ. біобібліогр. слов. Вінниччини / упорядкув. і заг. редакція А. М. Подолинного. – Вид. 2-ге, перероб., доп. – Вінниця : Континент-ПРИМ, 2001. – С. 230–231.
3. Мазорчук Б. Перша книга прозаїка / Б. Мазорчук // Молодий медик. – 1990. – 18 трав.
4. Мостовий Ю. М. Де починається лікар: [бесіда з Ю. М. Мостовим, зав. каф. пропедевтики внутр. медицини ВНМУ ім. М. І. Пирогова з нагоди 80-річчя кафедри] / Ю. М. Мостовий / Ю. М. Мостовий // Приватний лікар. – 2016. – Лют. (№ 2). – С. 6–9 : фот.
5. Юрій Михайлович Мостовий : (до 60-річчя від дня народження) // Український пульмонологічний журнал. – 2014. – № 3. – С. 43–44 : фот.
6. Юрій Михайлович Мостовий : (до 60-річчя від дня народження) // Український пульмонологічний журнал. – 2014. – № 3. – С. 43–44 : фот.
7. Юрій Мостовий // Подільські джерела : альманах / голов. ред. Л. М. Загородня. – Вінниця, 2013. – № 5: Вінниччина медична: під знаком Червоного Хреста. – С. 142 : фот.

☀ **01.07 – 70 років** від дня народження **Пентюка Олександра Олексійовича** (01.07.1949, с. Юліямпіль Шаргородського р-ну Вінницької обл. – 21.09.2009, м. Вінниця), доктора медичних наук (1991), професора (1992).



Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1974). Молодший, старший науковий співробітник та керівник біохімічної лабораторії Вінницького філіалу Дніпропетровського інституту експертизи та відновлення працездатності інвалідів (1974–1984). Старший викладач (1984–1989), доцент (1991), професор (1991–2001), завідувач (2001–2009) кафедри загальної та біологічної хімії ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Академік Академії технологічних наук України, входив до складу спеціалізованої ради при Національному медичному університеті ім. О. О. Богомольця (спеціальність «медична біохімія»).

Автор понад 270 наукових праць, 26 патентів та винаходів. Співавтор монографій «Медицинская химия и клиническое применение диоксида кремния» (К., 2003); «Colloidal Silica: Fundamentals and Applications» (USA, 2005.), «Вінборон – лікарський засіб з політропними фармакологічними ефектами» (Вінниця, 2007).

Наукові дослідження: вивчення механізмів патогенетичної дії; профілактика та лікування синдрому гіпергомоцистемії.

Нагороджений Почесними грамотами МОЗ України, обласними нагородами, в 2008 році здобув звання «Людина року» (м. Вінниця).

Література

1. Пам'яті Олександра Олексійовича Пентюка // Український біохімічний журнал. – 2009. – Т. 81, № 5. – С. 113–114.

2. Пентюк Олександр Олексійович. До 65-річчя від дня народження (1949–2009) // *Ukrainian biochemical journal*. – 2014. – Vol. 86, № 4. – Р. 230–231.
3. Паламарчук О. В. Пішов з життя академік О. О. Пентюк / О. В. Паламарчук // *Молодий медик*. – 2009. – Листоп. (№ 4). – С. 6 : фот.
4. Вітер К. Наука полонила його ще 30 років тому : [про проф., зав. каф. біол. та заг. хімії ВНМУ ім. М. І. Пирогова О. О. Пентюка] / К. Вітер // *20 хвилин*. – 2007. – 10 серп. – С. 11.

☀ **06.07 – 65 років** від дня народження **Мунтяна Леоніда Максимовича** (06.07.1954, с. Писарівка Ямпільського р-ну Вінницької обл. – 04.04.2017, м. Вінниця), доцента (1993).

Закінчив з відзнакою Одеське медичне училище № 2 (1973) та стоматологічний факультет Львівського державного медичного інституту (1981). Працював зубним техніком Піщанської ЦРЛ Вінницької обл. (1973), стоматологічної поліклініки Львівського медичного інституту (1981). Клінічний ординатор (1981–1983), асистент (1983–1992), доцент (1992–1993) кафедри ортопедичної стоматології того самого інституту. Доцент курсу хірургічної стоматології кафедри стоматології Вінницького медичного інституту ім. М. І. Пирогова (1996–1997). З 1991 по 1996 рр. виконував обов'язки завідувача навчальної частини кафедри того ж ВНЗ. Завідувач кафедри ортопедичної стоматології ВНМУ ім. М. І. Пирогова (1997-2017). Був експертом Центру тестування при МОЗ України.

Автор та співавтор понад 100 наукових праць, у т. ч. монографій та посібників з організації ортопедичної стоматології, багатьох авторських свідоцтв та патентів.



Основні напрямки наукової діяльності присвячені розробці технологічних процесів і методів ортопедичного лікування хворих з порушеннями оклюзійних співвідношень, апробації та впровадженню біоматеріалів, що застосовуються при виготовленні імплантатів та ортопедичних супраконструкцій, науковому обґрунтуванню та раціональному лікуванню хворих із зубними протезами на суцільнолитій та безметалевій основах.

Література

1. Важко повірити у те, що його з нами вже немає... : пам'яті Леоніда Максимовича Мунтяна // Молодий медик. – 2017. – Квіт. (№ 4). – С. 8 : фот.
2. Мунтян Леонід Максимович : [некролог] // Вінниччина. – 2017. – 14 квіт. (№ 29). – С. 2 : фот.

☀ **11.07 – 100 років** від дня народження **Івасик-Балтро Ольги Василівни** (11.07.1919, с. Людавка, нині Жмеринського р-ну Вінницької обл. – 13.09.2002, м. Вінниця), фармацевта, лікаря, живописця.

Закінчила Вінницький фармацевтичний інститут (1935). Навчалася у Львівському інституті прикладного та декоративного мистецтва (1963-1965). У 1941 р. працювала асистентом кафедри фізики Вінницького фармацевтичного інституту. Учасниця Другої світової війни. У повоєнний час працювала в Львівській обласній лікарні (1948-1974); рентгенологом в одній із Вінницьких лікарень. З 1960 р. – учасниця обласних та Всеукраїнських художніх виставок. Брала активну участь у проведенні Всеукраїнського пленеру народного малярства (1995, м. Немирів на Вінниччині). Авторка низки картин на твори Т. Г. Шевченка, а також пейзажів і натюрмортів: «Бузок» (1953), «Зима» (1957), «Садиба М. Шашкевича» (1965), «Зимовий



день» (1966), «Осінній пейзаж» (1968), «Перед грозою» (1970), «Підгорецький ліс» (1986), «Личаківське кладовище» (1987), «Журавлі» (1988), «Синє море то стогне, то виє» (1990), «Рече та стогне Дніпр широкий» (1996).

Література

1. **Назарець О. І.** Івасик-Балтро Ольга Василівна / О. І. Назарець // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2011. – Т.11: Зор-Как. – С. 156 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **24.07 – 105 років** від дня народження **Сухорукова Бориса Захаровича** (24.07.1914, с. Рогнедино, нині Брянської обл., РФ – 20.11.1984, м. Вінниця), онколога, доктора медичних наук (1976), професора (1977).



Закінчив Смоленський державний медичний інститут (1941). Учасник Другої світової війни. Упродовж 1946–1949 рр. – ординатор кафедри онкології Казанського інституту удосконалення лікарів. Завідувач організаційного методичного відділу Республіканського онкологічного диспансеру в м. Казань. Асистент кафедри онкології і хірургії (курс радіології і рентгенології) (1950–1957), доцент (1957–1959) Казанського інституту вдосконалення лікарів.

Завідувач кафедри рентгенології і радіології (1960–1984), проректор з науково-навчальної роботи (1961–1965), з 1965 р. – проректор з наукової роботи Вінницького медичного інституту.

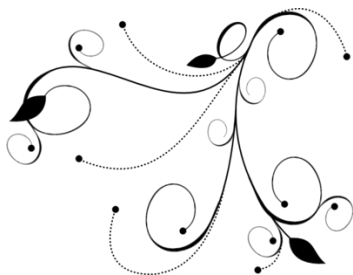
Автор числених наукових праць і рацпропозицій.

Наукові дослідження: актуальні проблеми радіобіології, рентгенології.

Нагороджений орденами Червоної зірки (1943), Вітчизняної війни 1-го ступеня (1945) і 2-го ступеня (1944), «Знак Пошани» (1976), багатьма медалями.

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 1108, т. 2: Р-Я, арк. 139–223 : фот.
2. Вороніна Т. Завжди в творчих пошуках : [про професора кафедри рентгенології та медичної радіології ВНМУ Б. З. Сухорукова] / Т. Вороніна, Л. Бідкова // Молодий медик. – 1976. – 30 квіт. (№ 17). – С. 1 : фот.
3. Учасник боїв під Москвою : [професор Б. З. Сухоруков] // Молодий медик. – 1981. – 30 жовт. (№ 35). – С. 2 : фот.



с
е
р
п
е
н
ь



*Медичний університет
у 60-ті роки 20 ст.*

Серпень

*Колише вітер грона горобини.
На сонці пломеніють ягоди терпкі.
Тим часом серпень з щедрої торбини
Дарує нам плоди кому солодкі, а комусь гіркі.*

*Мені солодкі і п'янки дістались нині.
Від того я, здається, і лечу й росту.
Сміється наді мною небо синє-синє,
Нагадуючи істину, відому і просту.*

*Солодкого занадто – гірко згодом.
А від п'яного захмеліє голова.
Коли не знаєш броду, не підеш у воду,
Це споконвічна правда – не пусті слова.*

*І тільки щастя не буває забагато,
Хоч категорія відносна ця й хитка.
Як без любові світ не може існувати,
Так і без серпня ягода, солодка і п'янка.*

бібліотекар I категорії
Лізановська Лілія Федорівна

☀ **16.08.** – **50 років** від дня народження **Заїчко Наталії Валентинівни** (16.08.1969, м. Саратов, РФ), доктора медичних наук (2011), доцента (2012), професора (2017).



Закінчила Вінницький медичний інститут (1992). Навчалася в клінічній ординатурі (1992–1994) кафедри факультетської терапії того самого закладу вищої освіти. Працювала лікарем. Упродовж 2001–2004 рр. – науковий співробітник, старший науковий співробітник, з 2004 р. – завідувач відділу біохімічних досліджень НДІ реабілітації інвалідів ВНМУ ім. М. І. Пирогова. З 2002 р. працювала асистентом, а з 2011 р. – доцентом та завідувачем кафедри біологічної та загальної хімії ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор понад 200 наукових праць, 20 патентів.

Наукові дослідження в галузі клінічної фармакології.

Література

1. Заїчко Наталія Валентинівна // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: // <https://bit.ly/2EVwnN8> (дата звернення: 21.03.18), вільний. – Назва з титул. екрана.

☀ **20.08.** – **90 років** від дня народження **Кадошука Тараса Адамовича** (20.08.1929, с. Старий Миропіль Дзержинського р-ну Житомирської обл. – 24.03.2016, м. Вінниця), хірурга вищої категорії, панкреатолога, доктора медичних наук (1983), професора (1985).



Закінчив Славутську фельдшерсько-акушерську школу з відзнакою (1948), Вінницький медичний інститут (1954), де відтоді й працював (нині університет): клінічний ординатор (1954–1957), асистент (1957–1967) кафедри факультетської хірургії педіатричного факультету, доцент кафедри хірургії педіатричного факультету (1968–1979), завідувач кафедри хірургії педіатричного факультету (1979–1988), завідувач кафедри факультетської хірургії і хірургії педіатричного факультету (1988–1994), професор кафедри загальної хірургії і хірургічних хвороб педіатричного факультету (з 1994 р.). У 1977 р. Тарас Адамович створив і очолив Вінницький центр хірургії підшлункової залози і став одним з провідних фахівців-панкреатологів в Україні.

Під час Великої Вітчизняної війни (1941–1945) був учасником Миропільської підпільної групи під керівництвом Героя Радянського Союзу В. І. Тимощука.

Автор понад 430 наукових праць, у т. ч. монографії «Профілактика і лікування гнійно-некротичних ускладнень гострого панкреатиту» (1993), 120 патентів на винахід та раціоналізаторських пропозицій, 38 методів хірургічних втручань.

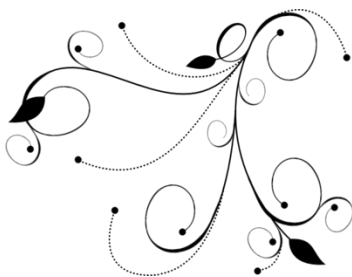
Напрямки наукових досліджень: хірургічне лікування запальних захворювань підшлункової залози, печінки, позапечінкових жовчних шляхів та дванадцятипалої кишки. Запропонував комплексну систему діагностики, лікування і реабілітації хворих з ускладненими формами хронічного панкреатиту.

Лауреат Державної премії України (1989), нагороджений багатьма бойовими і урядовими нагородами.

Література

1. Заблоцький, А. ...І вічний пошук : [про зав. каф. хірургії педіатр. ф-ту Вінниц. мед. ін-ту Т. А. Кадошука] / А. Заблоцький // Радянська освіта. – 1983. – 20 трав.
2. Пам'яті Тараса Адамовича Кадошука // Хірургія України. – 2016. – № 2. – С. 131.

3. Процек О. Г. Кадошук Тарас Адамович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – К., 2011. – Т. 11: Зор-Как. – С. 668 : фот. – Бібліогр. в кінці ст.
4. Світлій пам'яті хірурга Тараса Адамовича Кадошука : некролог // Шпитальна хірургія. – 2016. – № 2. – С. 114.
5. Тарас Адамович Кадошук : некролог // Клінічна хірургія. – 2016. – № 4. – С. 80.
6. Тарас Адамович Кадошук (до 80-річчя з дня народження) // Клінічна хірургія. – 2009. – № 7/8. – С. 133–134.
7. Тарас Адамович Кадошук : к 80-летию со дня рождения // Анналы хирургической гепатологии. – 2009. – Т. 14, № 2. – С. 123–124.
8. Тарас Адамович Кадошук: к 80-летию со дня рождения // Хирургия. – 2009. – № 8. – С. 79–80.
9. Тарас Адамович Кадошук : к 70-летию со дня рождения // Анналы хирургической гепатологии. – 1999. – Т 4, № 2. – С. 58–59.
10. Тарас Адамович Кадошук : (к 60-летию со дня рождения) // Хирургия. – 1989. – № 8. – С. 149.



в
е
р
е
с
е
н
ь



*Вхід до ВНМУ
ім. М. І. Пирогова*

Вересень

*Вересень місяць мого народження,
Місяць початку, місяць відродження.
На зустріч із ним йду вузькою стежиною,
Несу теплі айстри, холодні жоржини.*

*У захопленні я від того розмаїття
Барв вересневих осінніх квітів,
Рясної роси, плодів мого саду,
Спішу я до вересня на розраду.*

бібліотекар I категорії
Лізановська Лілія Федорівна

☀ **03.09 – 125 років** від дня народження **Колчука Федора Самуїловича** (03.09.1894 с. Подлісся, нині Жабинківського р-ну Брестської обл., Білорусь – 03.01.1972, м. Вінниця), військового діяча, генерала-майора. До Другої світової війни працював у Вінницькому медичному інституті.



Нагороджений 3-ма орденами Червоного Прапора, орденами Суворова 2-го ступеня, Вітчизняної війни 1-го ступеня, Кутузова 2-го ступеня, Леніна, Трудового Червоного Прапора, медалями «За оборону Кавказа», «За взяття Будапешта», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», ін.

Література

1. Колчук Фёдор Самуилович [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енцикл. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2HhbQDE> (дата звернення: 07.07.16), вільний. – Назва з титул. екрана.
2. Колчук Федор Самуилович [Електронний ресурс] // Подвиг народа : електрон. банк документів «Подвиг народа в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг.» : [сайт М-ва оборони РФ]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2GgFRmt> (дата звернення: 07.07.16), вільний. – Назва з титул. екрана.

☀ **08.09 – 125 років** від дня народження **Шраєра Ізраїля Азрілієвича** (08.09.1894, м. Кам'янець-Подільський – 26.02.1967), хірурга, доктора медичних наук (1949), професора (1949).

У 1914 р. закінчив приватну Комерційну школу В. Г. Підгурського



(м. Кам'янець-Подільський), у 1924 р. – Одеський медичний інститут. Працював у Кам'янець-Подільській міській лікарні та викладачем у медичному технікумі (1924–1925). Екстерн, згодом – інтерн хірургічного відділення лікарні імені І.І. Мечникова (1925–1929, м. Ленінград).

Упродовж 1929–1932 рр. – завідувач хірургічного відділення районної лікарні (м. Кінгісепп Ленінградської обл.). У квітні 1932–вересні 1940 рр. – асистент кафедри оперативної хірургії 2-го Ленінградського медичного інституту і факультетської хірургічної клініки. У 1939 р. під час війни з білофінами працював головним хірургом військового евакошпиталю. Упродовж 1940–1941 рр. – завідувач кафедри факультетської хірургії Вінницького медичного інституту.

У 1941 р. – професор кафедри шпитальної хірургії Куйбишевської військово-медичної академії. Протягом 1941–1945 рр. – хірург, головний хірург фронтових евакуаційних пунктів (Калінінський, Західний і 2-й Білоруський фронти). Брав участь в організації лікування та евакуації поранених та хворих у фронтових районах у Білоруській, Східно-Пруській, Берлінській операціях. Підполковник медичної служби.

У грудні 1945–серпні 1960 рр. – завідувач кафедри шпитальної хірургії Вінницького медичного інституту. Упродовж 1960–1965 рр. – завідувач кафедри госпітальної хірургії Кемеровського державного медичного інституту.

Автор понад 100 наукових праць, присвячених питанням абдомінальної хірургії, травматології, військово-польової хірургії. Під його керівництвом виконані 3 докторських, 12 кандидатських дисертацій.

Нагороджений орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни I та II ступенів, медаллю «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.».

Література

1. Архів ВНМУ, спр. 275, арк. 211–292 : фот.

2. Напалков П. Н. Израиль Азрилевич Шраер : некролог // Вестник хирургии имени И. И. Грекова. – 1967. – Т. 99, № 8. – С. 141 : фот.
3. 50 лет клинике и кафедре госпитальной хирургии (1960–2010). – Кемерово, 2011. – 50 с. – О Шраере И. А. – С. 4–5, 13, 29 : фот.
4. Шраер Израїль Азрілієвич // Кафедра факультетської хірургії: історія та сьогодення (до 80-річчя кафедри) : біобібліогр. покажч. / Вінниц. НМУ ім. М. І. Пирогова, б-ка ; ред.: С. І. Саволук, І. М. Вовчук ; уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Л. І. Шпукал. – Вінниця, 2013. – С. 20–22 : фот.



15.09 – 100 років від дня народження **Кучерука Олексія Степановича** (15.09.1919, с. Коритне, нині Білогірського р-ну Хмельницької обл. – 19.04.2006, м. Хмельницький), фармаколога, фізіолога, доктора медичних наук (1976), професора (1982).



Закінчив Вінницький медичний інститут (1952), де працював до 1957 р. З 1957 р. – у Тернопільському медичному інституті. З 1964 р. – доцент кафедри фармакології того самого закладу вищої освіти. Упродовж 1965–1978 рр. – доцент кафедри фармакології Запорізького медичного інституту. З 1978 р. – у Кам'янець-Подільському університеті. Протягом 1981–1997 рр. – очолював кафедру анатомії й фізіології людини того самого університету.

Наукові дослідження з фармакології, фізіології й анатомії життєво важливих систем людини.

Учасник Другої світової війни. Нагороджений медалями «За бойові заслуги» (1943), «За відвагу» (1944), орденом Вітчизняної війни 1-го ступеня (1945).

Література

1. Філінюк А. Г. Кучерук Олексій Степанович / А. Г. Філінюк, Л. В. Баженов // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2016. – Т. 16: Куз-Лев. – С. 318 : фот. – Бібліогр. в кінці ст.

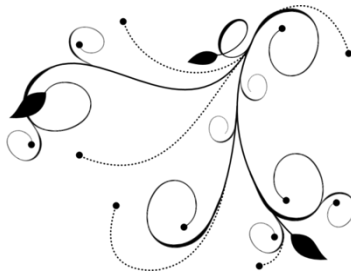
☀ **23.09 – 135 років** від дня народження **Масалова Володимира Володимировича** (23.09.1884, Одеса – ?), кандидата медичних наук (1941).

Закінчив з відзнакою медичний факультет Новоросійського університету в Одесі (1910). З 1922 р. проживав у Вінниці, де працював лікарем. З 1934 р. працював у Вінницькому медичному інституті: у 1935 р. очолив доцентський курс інфекційних хвороб кафедри факультетської терапії; у 1938 р. – в. о. завідувача кафедри інфекційних хвороб. Під час німецької окупації був головним лікарем міської інфекційної лікарні, що обслуговувала місцеве населення до початку 1942 р., а згодом – ординатором цієї ж лікарні. Упродовж 1944–1945 рр. – в. о. завідувача кафедри інфекційних хвороб Вінницького медичного інституту, за сумісництвом працював ординатором інфекційної лікарні.

Наукові дослідження присвячені лікуванню інфекційних хвороб: бешихи, малярії, скарлатини, менінгококової інфекції. Мав опубліковані у медичних часописах наукові статті та рукописи.

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 10, арк. 77–83.



Ж О В Т Е Н Ь



Університет восени



Осінній ліс

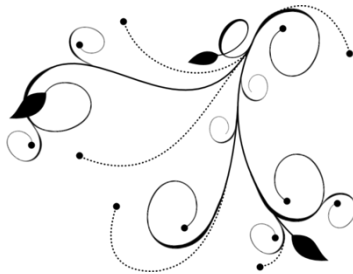
*Листя поволі додолю спадає,
Вітер осінній у кронах шумить.
На узліссі калина рясна виглядає
Хоче продовжити літечка мить.*

*Небо похмуре дощем поливає
Ліс, що в осінній задумі стоїть.
Інколи сонце з-за хмар проглядає
Ягідку кожну хоче зігріть.*

*Сосни високі, стрункі й величаві,
Ховають у лапах свою таїну.
У кронах шишки молоді, зеленаві
Підспівують дощичку пісню сумну.*

*Ліс цей живе своїми законами,
Хоч би це осінь чи літа пора,
Що мчить уперед, наче дикими конями,
Та людям дарує все ж частку добра.*

доцент Матвійчук Микола Васильович



☀ **04.10 – 80 років** від дня народження **Каблукової Олени Касянівни** (04.10.1939, с. Миньківці Славутського р-ну Хмельницької обл. – 26.12.2017, м. Вінниця), педіатра, доктора медичних наук (1991), професора (1994).



Закінчила Львівський державний медичний інститут (1962). Працювала лікарем-педіатром упродовж 1962–1967 та 1969–1971 рр. в Україні та Російській Федерації. Упродовж 1967–1969 рр. – лікар-лаборант кафедри нормальної фізіології Львівського медичного інституту, 1972–1976 рр. – науковий співробітник НДІ педіатрії і дитячої хірургії (м. Москва). З 1976 р. – у Вінницькому медичному інституті: асистент кафедри госпітальної педіатрії (1976–1988), з 1988 р. – доцент кафедри дитячих хвороб та завідувач курсу дитячих інфекційних хвороб, з 1993 р. – доцент та завідувач кафедри педіатрії факультету післядипломної освіти (м. Хмельницький), з 1997 р. – професор кафедри № 2 терапевтичних дисциплін післядипломної освіти з курсу педіатрії (м. Хмельницький), з 2001 р. – завідувач, упродовж 2010-2017 рр. – професор кафедри педіатрії № 1 ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Була учасником робочої групи МОЗ України з розробки клінічних протоколів догляду та стандартів медичного спостереження за здоровими дітьми за участю експерта ВООЗ.

Заслужений працівник освіти України. Академік Міжнародної академії наук екології та безпеки життєдіяльності, голова Вінницького осередку Асоціації педіатрів України, член атестаційної комісії Управління охорони здоров'я та курортів Вінницької облдержадміністрації.

Автор понад 250 наукових праць, у т. ч. навчального посібника «Невідкладні стани при частих вірусних і бактеріальних захворюваннях у дітей» (2004), численних методичних рекомендацій для лікарів, методичних розробок навчального характеру.

Напрямки наукової діяльності: фактори ризику виникнення захворювання нирок у дітей, мембранопатологічні процеси при пієло- та гломерунефри-тах.

Література

1. Медична спільнота понесла важку втрату : [пішла з життя О. К. Каблукова – професор каф. педіатрії № 1 ВНМУ ім. М. І. Пирогова] // Молодий медик. – 2018. – Січ. (№ 1). – С. 8 : фот.
2. Олена Касянівна Каблукова : (до 70-річчя від дня народж.) // Современная педиатрия. – 2009. – № 5. – С. 182 : фот.
3. Пам'яті Олени Касянівни Каблукової : [некролог] // Современная педиатрия. – 2018. – № 1. – С. 130–131.
4. Процек О. Г. Каблукова Олена Касянівна / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2011. – Т. 11: Зор-Как. – С. 642 : фот. – Бібліогр. в кінці ст.

☀ **11.10 – 60 років** від дня народження **Пипи Лариси Володимирівни** (11.10.1959, с. Писарівка Волочиського р-ну Хмельницької обл.), педіатра вищої кваліфікаційної категорії, доцента (1996), доктора медичних наук (2005), професора (2011).



Закінчила з відзнакою Вінницький медичний інститут (1982). Працювала лікарем-інтерном міської дитячої лікарні у м. Хмельницькому (1982–1983), дитячим інфекціоністом Хмельницької міської інфекційної лікарні (1983–1987). Асистент кафедри

педіатрії факультету удосконалення лікарів (м. Хмельницький) Вінницького медичного університету (1987–1995), доцент (1995–2001), в. о. завідувача кафедри педіатрії факультету післядипломної освіти ВНМУ ім. М. І. Пирогова (2007–2008), з 2008 р. – завідувач кафедри педіатрії цього самого факультету, нині кафедра педіатрії, акушерства і гінекології ФПО.

Автор та співавтор понад 180 наукових праць, в т. ч. підручників, монографій, навчальних посібників, багатьох раціоналізаторських пропозицій, патентів на винаходи. Позаштатний обласний дитячий інфекціоніст Хмельницької обласної державної адміністрації.

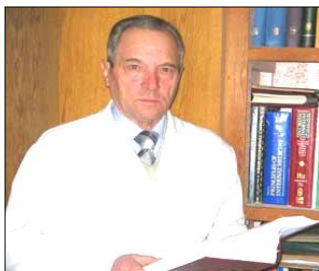
Напрямки наукових досліджень: клініко-метаболічні порушення при гострих кишкових інфекціях у дітей раннього віку та методи їх корекції, токсоплазмозна інфекція у дітей: оптимізація діагностики та лікування, ін.

«Жінка року» в номінації лікар (2001). Нагороджена орденом преподобного Нестора Літописця (2010), Грамотою МОЗ України (2005), Вінницької обласної ради, управління охорони здоров'я (1998, 2009, 2014). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2016).

Література

1. Сім науковців ВНМУ стали лауреатами Державної премії України в галузі науки та техніки: [у т. ч. проф. Л. В. Пипа] // Молодий медик. – 2017. – Квіт. (№ 4). – С. 1–2 : фот.

☀ **14.10 – 85 років** від дня народження **Маленького Василя Павловича** (14.10.1934, с. Голубівка, Ружинського р-ну Житомирської обл. – 04.01.2013, м. Вінниця), доктора медичних наук (1989), професора (1991).



Закінчив Одеський державний медичний інститут (1963). Працював головним лікарем Новоград-Волинської ЦРЛ Житомирської обл.

З 1972 р. – у Вінницькому медичному інституті: асистент кафедри факультетської терапії (1972–1975), доцент (1975–1990), професор (1990–1991) кафедри госпітальної терапії, завідувач кафедри госпітальної терапії (1991–2008), з 2008 р. – професор кафедри внутрішньої медицини № 2 Вінницького національного медичного університету імені М. І. Пирогова.

Автор 300 наукових праць, 12 винаходів, 4 навчальних посібників. Автор підручника «Професійні хвороби» (Вінниця, 2005).

Наукові дослідження в галузі пульмонології, медицини надзвичайних ситуацій, клінічного медсестринства та професійних хвороб.

Література

1. Масік Н. П. Слово про вчителя: [про проф. кафедри внутр. медицини № 2 ВНМУ В. П. Маленького] / Н. П. Масік // Вісник Вінницького національного медичного університету. – 2015. – Т. 18, № 2. – С. 650–652 : фот.

🌟 **25.10 – 100 років** від дня народження **Дев'ятки Дмитра Григоровича** (25.10.1919, с. Зубівка, нині Миргородського р-ну Полтавської обл. – 09.06.2005, м. Вінниця), гігієніста, доктора медичних наук (1968), професора (1969).

Закінчив з відзнакою Львівський медичний інститут (1951). Аспірант кафедри загальної гігієни Львівського медичного інституту (1951–1954); асистент кафедри педагогіки (курс шкільної гігієни) Львівського педагогічного інституту (1954–1955); асистент кафедри загальної гігієни Львівського медичного інституту (1954–1958), в. о. доцента (1958–1959), доцент (1959–1961)



кафедри загальної гігієни Львівського медичного інституту.

Завідувач (1961–1991), професор (1991–1996) кафедри загальної гігієни Вінницького медичного університету. Учасник Другої світової війни.

Наукові дослідження: ультрафіолетовий клімат у Львові та Вінниці, його гігієнічне значення; умови праці та їхній вплив на здоров'я працівників промислових підприємств (зокрема, в цехах без природного освітлення і з відкритим спалюванням природного газу); вплив умов навчання на здоров'я учнів загальноосвітніх шкіл та студентів медичних інститутів (зокрема, проблема адаптації іноземних студентів); токсичність деяких хімічних речовин та обґрунтування гранично допустимих концентрацій їх у водоймищах санітарно-побутового водокористування.

Нагороджений державними і бойовими нагородами.

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 1309, т. 2: А–Д, арк. 300–387, 387 зв.
2. Сергета І. В. Дев'ятка Дмитро Григорович / І. В. Сергета, О. В. Яцина // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2007. – Т. 7: Г–Ді. – С. 280 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **25.10 – 80 років** від дня народження **Тарасюка Володимира Семеновича** (25.10.1939, с.Некрасове Вінницького р-ну Вінницької обл.), доцента (1995), професора (1999).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1967). Працював урологом, заступником головного лікаря, головним лікарем в лікарнях Вінниччини (1967–1984). Упродовж 1984–2003 рр. – директор Вінницького медичного коледжу ім. акад. Д. К. Заболотного. Асистент (1991–1992), доцент (1992–1994) кафедри хірургії



педіатричного факультету та загальної хірургії з курсом онкології, доцент кафедри променевої діагностики, променевої терапії та онкології (1994–1996) Вінницького медичного університету за сумісництвом.

З 2013 р. – професор кафедри травматології та ортопедії з курсом медицини катастроф та безпеки життєдіяльності ВНМУ ім. М. І. Пирогова. З 2016 р. – професор кафедри медицини катастроф і військової медицини.

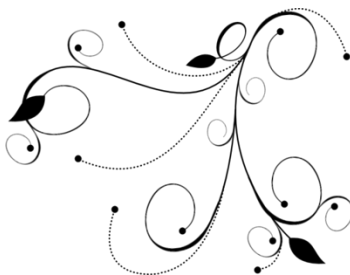
Автор понад 300 наукових праць, 50 раціоналізаторських пропозицій, багатьох винаходів.

Напрямки наукових досліджень: медицина надзвичайних ситуацій, зокрема, організація надання першої медичної допомоги та захисту населення в надзвичайних ситуаціях, медсестринство в геронтології, геріатрії і паліативній медицині, охорона праці в лікувально-профілактичних закладах, безпека життєдіяльності.

Заслужений лікар УРСР (1990).

Література

1. Тарасюк В. С. Вінницький медичний коледж ім. акад. Д. К. Заболотного / В. С. Тарасюк, З. П. Белова. – Вінниця : Вінниц. мед. коледж, 2001. – 103 с. – Про В. С. Тарасюка. – С. 35–36.
2. Тарасюк Володимир Семенович // Академіки та члени-кореспонденти України : вибр. фундамент. наук. праці / [І. М. Азарський, В. С. Компанець, О. О. Азарська та ін.]. – Вінниця ; Хмельницький, 2001. – С. 223–227 : фот.



Л и с т о п а д



*Фармацевтичний корпус
ВНМУ ім. М. І. Пирогова*



Есть в осени,
 сводящей хмуро брови,
Живые жилы
 воспаленных глаз,
Багряный крик
 рождающейся нови,
Прощающий и грядущий час.
В молчаньи туч
 есть обещанье грома,
В руках ветров
 затиснута искра...
И чувствуется близость
 перелома,
И слышится разящее «ура».
По лиственному брустверу
 бредово
Без всякого прицела бьют
 дожди,
Стекая стужами
 не знавшей сердца крови
Из неба остывающей груди.

професор Пушкар Михайло Степанович

☀ **06.11 – 85 років** від дня народження **Мазорчука Бориса Федоровича** (06.11.1934, селище Андрушівка, нині місто Андрушівського р-ну Житомирської обл.), акушера-гінеколога вищої категорії, доктора медичних наук (1989), професора (1991).



Закінчив Вінницький медичний інститут (1959). До 1962 р. працював військовим лікарем у Туркестанському військовому окрузі. Упродовж 1962–1964 рр. – клінічний ординатор кафедри акушерства і гінекології лікувального факультету Вінницького медичного інституту. Працював лікарем пологового будинку № 1 та викладачем Вінницького медичного училища (1964–1965). Асистент (1965–1977), доцент (1977–1989), завідувач (1991–2012) кафедри акушерства і гінекології лікувального факультету Вінницького медичного університету. Професор кафедри акушерства і гінекології № 1 цього самого ВНЗ (2012 – 2018).

Член редакційних колегій 4 наукових фахових журналів, республіканської проблемної комісії з акушерства і гінекології, голова асоціації акушерів-гінекологів Вінницької обл., член Національної Спілки журналістів України. Академік Української академії наук національного прогресу (1955), дійсний член, академік Міжнародної кадрової академії.

Автор близько 300 наукових праць, у т. ч. 16 монографій, 4 підручників у співавторстві, 11 авторських свідоцтв на винаходи, численних методичних рекомендацій, 79 раціоналізаторських пропозицій.

Напрямки наукових досліджень: охорона здоров'я жінок в умовах застосування пестицидів, прогнозування і профілактика акушерської патології, діагностика й

лікування жіночого безпліддя ендокринного походження, запальні процеси жіночих статевих органів, ін.

Неодноразово нагороджувався Почесними грамотами, а також почесним знаком «Відмінник охорони здоров'я СРСР» (1978), «Винахідник СРСР», медаллю «Ветеран праці». У 1991 р. на 6-му Європейському конгресі за наукові розробки з впливу пестицидів на вагітність, плід та новонароджених отримав премію.

Література

1. Баркалова К. Борис Федорович Мазорчук: журналіст, танцівник та професор, який рятує одразу два життя / К. Баркалова // Молодий медик. – 2009. – Листоп. (№ 4). – С. 5.
2. Борис Мазорчук, завідувач кафедри Вінницького національного медичного університету, доктор медичних наук, професор, академік УАН: «Обрав найгуманнішу професію» / Б. Мазорчук // Мер. – 2004. – № 14. – С. 112–113 : фот.
3. Борис Федорович Мазорчук : (до 70-річчя від дня народження) // Педіатрія, акушерство та гінекологія. – 2004. – № 6. – С. 106–107.
4. Лисенко В. На варті життєдайного джерела / В. Лисенко // Вінниччина. – 2004. – 6 листоп. – С. 2. – Спец. вип. газ. «Хочу все знати».
5. Мазорчук Борис Федорович (до 70-річчя з дня народження) // Вісник морфології. – 2004. – С. 426–427.
6. Мазорчук Борис Федорович // 75 років на захисті материнства : (бібліогр. покажч. з нагоди заснування кафедри акушерства і гінекології № 1) / уклад. : Н. М. Кравчук, Г. М. Старчеус, Г. В. Чайка ; відп. за вип. Л. І. Шпукал. – Вінниця, 2009. – С. 10 : фот.
7. Пастушенко Л. Дорога в люди / Л. Пастушенко // Ядро інтелігентності. – Вінниця : «Подолія». – К, 2004. – С. 332–336.
8. Яворський П. В. Гордість Житомирського Полісся : / П. В. Яворський // Пульс-норма. – 2013. – 20 черв. (№ 25). – С. 6.

☀ **06.11 – 90 років** від дня народження **Зелінського Анатолія Миколайовича** (6.11.1924, с. Жданівка Хмельницького р-ну Вінницької обл. – ?), організатора охорони здоров'я, кандидата медичних наук (1965).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1950). Впродовж 1950–1951 рр. – завідувач Оратівського районного відділу охорони здоров'я і лікар-інфекціоніст Оратівської районної лікарні. Упродовж 1951–1954 рр. працював на посаді першого заступника завідувача Вінницького обласного відділу охорони здоров'я. Протягом 1970–1987 рр. – перший заступник Міністра охорони здоров'я України, 1987–1993 рр. – завідувач кафедри соціальної гігієни і організації охорони здоров'я з підвищення кваліфікації керівних кадрів охорони здоров'я Національного медичного університету імені О. О. Богомольця. Учасник Великої Вітчизняної війни.



Нагороджений двома орденами Трудового Червоного Прапора, двома орденами «Знак пошани», орденами Вітчизняної війни II ступеня, «За мужність» та ін.

Література

1. Анатолій Миколайович Зелінський : біобібліогр. покажч. / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад. : Л. Є. Корнілова, М. І. Гулівець ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2009. – 24 с.
2. Зелінський Анатолій Миколайович : [біогр. довідка] // Москаленко В. Ф. Біографічний словник завідувачів кафедр та професорів Нац. мед. ун-ту ім. О. О. Богомольця (1841–2006) / В. Ф. Москаленко, І. М. Полякова. – Київ : Століття, 2006. – С. 92–93.



08.11 – 100 років від дня народження **Нечипорука Віктора Матвійовича** (08.11.1919, с. Кульчини Красилівського р-ну, Хмельницької обл. – 19.06.2012), хірурга, доктора медичних наук (1972), професора (1974).



У 1936 р. закінчив медичний робітничий факультет (м. Жмеринка Вінницької обл.), у 1941 р. – Вінницький медичний інститут.

Працював лікарем-хірургом і рентгенологом районної лікарні м. Скалат Тернопільської обл. (1946–1951), ординатором хірургічного відділення обласної лікарні м. Тернополя (1951–1957), завідувачем хірургічного відділення Тернопільської обласної лікарні (1957–1958), асистентом кафедри факультетської хірургії (1958–1963), доцентом кафедри госпітальної хірургії (1964–1970) Тернопільського медичного інституту. У 1970 р. – в. о. завідувача, з 1972 р. – завідувач кафедри хірургії педіатричного факультету, протягом 1974–1988 рр. – завідувач кафедри факультетської хірургії Вінницького медичного інституту, з 1988 р. до 2003 р. – професор кафедри факультетської хірургії та хірургії педіатричного факультету Вінницького національного медичного університету. Був головою правління обласного товариства хірургів, членом правління наукового товариства хірургів СРСР та УРСР. Учасник Великої Вітчизняної війни.

Автор понад 150 наукових друкованих праць, 7 методичних рекомендацій, багатьох раціоналізаторських пропозицій.

Нагороджений медалями «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», «50 років Збройних Сил СРСР», знаками «Відмінник охорони здоров'я» (1979), «25 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні», «Тридцять років перемоги у Великій

Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», знаком «Вища школа СРСР. За відмінні успіхи у роботі».

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 2929, арк. 1–84. : фот.
2. Волошенюк І. Професор Нечипорук має унікальну хірургічну кунсткамеру... / І. Волошенюк // Подільська радниця. – 2007. – 23 трав. – С. 2.
3. Нечипорук В. М. Хірургічна камера професора Нечипорука : [бесіда з проф. ВНМУ ім. М. І. Пирогова В. М. Нечипоруком] / [бесіду вів] І. Волошенюк // Вінниччина. – 2007. – 11 серп (№ 30). – С. 1, 4. – Спец. вип. газ. «Хочу все знати».
4. Нечипорук Віктор Матвійович // Кафедра факультетської хірургії: історія та сьогодення : (до 80-річчя кафедри) : біобібліогр. покажч. / за заг. ред. С. І. Саволюка, І. М. Вовчука ; уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Л. І. Шпукал. – Вінниця, 2013. – С. 32–35 : фот.
5. Орламенко А. Смерть отступила : [про унік. операцію, виконану В. М. Нечипоруком] / А. Орламенко // Огонек. – 1961. – Сент. (№ 39). – С. 5.

☀ **17.11 – 105 років** від дня народження **Белканія Север'яна Павловича** (07.11.1914, с. Отобай Сухумської губернії, нині село Гальського р-ну, Грузія – 12.04.1998, м. Вінниця), хірурга вищої кваліфікаційної категорії, доцента (1964).

Закінчив Тбіліський медичний інститут (1941). 26.06.1941 призваний до Червоної армії. Був призначений командиром медико-санітарної роти медсанбату № 132 282-ї стрілецької дивізії, розташованої у м. Київ. 3 жовтня 1941 р. після оточення дивізії німецькими військами залишився в тилу для сприяння Червоній армії в боротьбі з фашизмом.



У 1942–1944 рр. очолював підпільну антифашистську групу «Медик» у м. Вінниці. Під час окупації працював у Пироговській лікарні, Вінницькій міській і Замостянській поліклініках. Упродовж 1946–1948 рр. працював хірургом Центральної залізничної лікарні в Києві. В 1948–1950 рр. – старший ординатор хірургічного відділення клінічної лікарні водників у Києві. З 1951 р. – завідувач хірургічного відділення Вінницької залізничної лікарні. З 1952 р. – головний хірург Управління залізниці та за сумісництвом – у Вінницькому медичному інституті: асистент (1952–1962), з 1962 р. – на посаді в. о. доцента, доцента кафедри загальної хірургії. У 1961 р. здобув науковий ступінь кандидата медичних наук, у 1964 р. йому було присвоєно вчене звання доцента кафедри хірургії. З 1981 р. – почесний член правління хірургічного товариства. Делегат VII–XV з'їздів хірургів УРСР.

Автор понад 120 наукових праць, у т. ч. видання «Заворот сигмовидной ободочной кишки» (Київ, 1983).

Наукові дослідження: етіологія, патогенез, клініка, лікування і профілактика завороту сигмовидної кишки.

Почесний громадянин м. Вінниця. Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора (1961), Вітчизняної війни 2-го ступеня (1985), багатьма медалями. Заслужений лікар УРСР (1963). Відмінник охорони здоров'я. У Вінниці на будинку, де жив С. П. Белканія, встановлено меморіальну дошку.

Література

1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. № 1217, т. 2, арк. 56–203.
2. Гавриш. М. Партизанський лікар : [С. П. Белканія] / М. Гавриш // Радянська Україна. – 1974. – 21 листоп.
3. Молодняков В. Партизанский доктор / В. Молодняков // Медицинская газета. – 1984. – 21 марта.
4. Петров В. Життя і доля Север'яна Белканія / В. Петров // Молодий медик. – 2015. – Берез. (№ 1). – С. 6–7 : фот.

5. Петров В. «Щасливий тим, що вірою й правдою служив людям» : життя і доля Север'яна Белканія / В. Петров // Вінницька газета. – 2014. – 18 листоп. (№ 93). – С. 36 : фот.
6. Пустіва В. Север'ян Белканія, Хірург і Громадянин / В. Пустіва : [до століття видатного хірурга і великого патріота у Вінниці на будинку, де жив Белканія, відкрито меморіальну дошку] / В. Пустіва ; фот. І. Карлицького і В. Кравченка // Вінницька газета. – 2014. – № 95. – С. 3.
7. Совко В. «Я син української землі» : [про С. Г. Белканія] / В. Совко // Вінницький альбом. 1999 : літ.-худож. альм. – 2000. – С. 342–346.

☀ **27.11 – 85 років** від дня народження **Боржковського Олексія Васильовича** (27.11.1934, м. Брацлав Брацлавського р-ну, нині смт Немирівського р-ну Вінницької обл.), військового лікаря, лікаря-отоларинголога вищої категорії, підполковника медичної служби у відставці, громадського діяча, правнучатого племінника лікаря й поета Степана Руданського (1834–1873), дослідника й популяризатора його життєвого й творчого шляху.



Закінчив Вінницький медичний інститут (1959). Працював начальником медичних пунктів особливого полку зв'язку спецпризначення у райцентрі Шкотово, ракетній бригаді у селищі Роздольному, військового заводу в м. Усурійськ (1959–1965) на Далекому Сході. Протягом 1965–1975 рр. – старший ординатор, начальник ЛОР-відділення військового шпиталю в м. Спаську Дальньому Приморського краю. Начальник ЛОР-відділення військового шпиталю в Групі радянських військ в Німеччині (м. Ютербог, 1975–1980). З 1980 до 1987 рр. працював в Івано-Франківському військовому шпиталі, з 1987 р. до липня 2012 р. – в Житомирському військовому

шпиталі, в Черняхівській центральній районній лікарні на Житомирщині. Нині працює ЛОР-лікарем Житомирської профполіклініки.

Учасник Днів поета й лікаря С. Руданського в Криму (2006), щорічних Днів сатири й гумору Степана Руданського на Калинівщині Вінницької обл. (з 1984 р.), вечорів пам'яті поета й лікаря в Національній науковій медичній бібліотеці України (м. Київ), щорічних фестивалів української книжки в Феодосії (Крим).

Лауреат літературно-мистецької премії ім. С. Руданського (2011). Нагороджений нагрудним знаком «За військову доблесть» (1970), «За бездоганну службу» (1970), «Ветеран Збройних сил СРСР» (1984), нагрудним знаком «180 років Руданському С. В.» (2014), медалями «Будівничий України» (2014), «За вірність традиціям» (2013; 2016), «За заслуги 3-го ступеня» (2017), багатьма ювілейними медалями.

Література

1. Васильчук С. Із роду лікарів і поетів / С. Васильчук // Слово просвіти. – 2011. – 21–27 лип. (№ 29). – С. 10 : фот.
2. Гідний нащадок роду Руданських / підготував М. Сарахан // Вінницька газета. – 2011. – 10 черв. (№ 47). – С. 8.
3. Мартинюк М. В. Продовжувач традицій Степана Руданського / М. В. Мартинюк // Матеріали Всеукраїнської науково-краєзнавчої конференції «Культурний простір Житомирщини-Волині ХІХ–ХХ століть», 24 квіт. 2012 р. : в 2 т. / [голов. ред. М. Ю. Костриця ; редкол.: Баженов Л. В. та ін.]. – Житомир : М. Г. Косенко, 2012. – Т. 1. – С. 253–256. – Бібліогр. в кінці ст.
4. Сарахан М. Хто ж він, пан Боржковський? / М. Сарахан // Прапор перемоги. – 2002. – 21 верес. – С. 5.
5. Юрчишина О. Духовна спадщина лікаря Боржковського / О. Юрчишина // Кримська світлиця. – 2010. – 1 січня. – С. 9 ; Молодь України. – 2010. – 22 січня. – С. 1–2 вкл.

З р у д е н ь

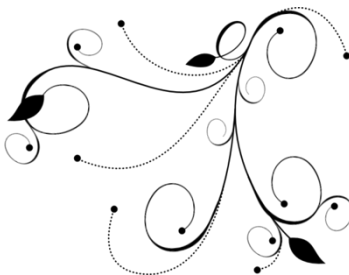


Університет.
Зимова казка



*Закружились снежинки,
Очень, очень белые.
И опять, опять картинки
На окошке серые.
И опять метель смеется,
Снегом закружила.
И поземкою несется,
Очень заспешила.
И, грустя, застыла речка,
Молча замирая.
И трещит дровами печка,
Чью-то жизнь сжигая.*

професор Жученко Сергій Павлович





01.12 – 120 років від дня народження **Верхацького Миколи Полієвктовича** (1.12.1899, с. Андріївка Полтавської обл. – 08.03.1986, м. Одеса), акушера-гінеколога, доктора медичних наук (1940), професора (1940).



Працював завідувачем кафедр акушерства та гінекології Вінницького, Дагестанського, Львівського, Донецького, Івано-Франківського, Одеського медичних інститутів.

Напрямки наукових досліджень: комплексне лікування запальних захворювань жіночої статеві системи з використанням комбінації різних чинників (грязелікування, гормонотерапії, уринотерапії, десенсибілізації та ін.), використання авто- та гомотрансплантації ендометрію, препаратів плаценти і пуповини, ретроплацентарної крові для корекції функцій жіночої статеві системи, а також прискореного загоєння ран і переломів кісток, лікування дизентерії у дітей, питання оперативної гінекології.

Література

1. Білоконенко С. П. Верхацький Микола Полієвктович / С. П. Білоконенко // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2005. – Т. 4: В-Вог. – С. 281–282 : фот.
2. Імена в медицині у відгомоні часу. 2013 рік (друге півріччя) : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад. С. М. Булах [та ін.]. – Київ, 2013. – Про Верхацького М. П. – С. 55.

☀ **16.12 – 110 років** від дня народження **Габовича Рафаїла Давидовича** (16.12.1909, Київ – 14.03.2002), видатного гігієніста, доктора медичних наук (1952), професора (1954).



Упродовж 1953–1960 рр. – завідувач кафедри загальної гігієни Вінницького медичного інституту, декан санітарно-гігієнічного факультету Київського медичного інституту (1968–1979), науковий консультант Київського НДІ харчування (1979–1986), експерт ВООЗ.

Наукові дослідження в галузі військової та комунальної гігієни.

Література

1. Бардов В. Г. Учень, який став учителем: до сторіччя від дня народження Габовича Рафаїла Давидовича : [про зав. каф. заг. гігієни Вінниц. мед. ін-ту Р. Д. Габовича] / В. Г. Бардов, С. Т. Омельчук, А. М. Гринзовський // Довкілля та здоров'я. – 2010. – № 1. – С. 77–80 : фот.
2. До 90-річчя з дня народження професора Габовича Рафаїла Давидовича // Довкілля та здоров'я. – 2000. – № 1. – С. 57–59.
3. Никберг И. И. К 100-летию со дня рождения Рафаила Давидовича Габовича / И. И. Никберг // Гигиена и санитария. – 2010. – № 3. – С. 93–94 : фот.
4. Никберг И. И. Первый среди лучших, или победа наперекор судьбе: к 100-летию со дня рождения Р. Д. Габовича / И. И. Никберг // Здоров'я України. – 2009. – Верес. (№ 18). – С. 60–61 : фот.
5. Памяти профессора Р. Д. Габовича // Довкілля та здоров'я. – 2002. – № 4. – С. 72–73.
6. Степаненко Г. П. Р. Д. Габович у спогадах учнів / Г. О. Степаненко, В. І. Ципріяні, Е. В. Шуляк // Довкілля та здоров'я. – 2010. – С. 80–81 : фот.
7. Степаненко Г. О. Габович Рафаїл Давидович / Г. О. Степаненко, А. М. Гринзовський // Енциклопедія

Сучасної України. – Київ, 2006. – Т. 5: Вод-Гн. – С. 249 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.



21.12 – 110 років від дня народження **Ліхтенштейна Володимира Абрамовича** (21.12.1909, м. Житомир – 26.09.1989, м. Махачкала, Республіка Дагестан), невролога, кандидата медичних наук (1941), доцента.



Закінчив стоматологічний (1932) і лікувальний (1936) факультети Київського медичного інституту. Клінічний ординатор (1936), асистент (1937) клініки нервових хвороб Вінницького медичного інституту. Начальник нейрохірургічного відділення евакошпиталю № 2035 (1941), начальник нейрохірургічного відділення спеціалізованого евакошпиталю № 3187 в м. Махачкала (1942–1945). Доцент кафедри нервових хвороб (1945), завідувач курсу нервових хвороб (1952–1983), проректор з наукової роботи (1963–1964) Дагестанського медичного інституту.

Автор понад 70 наукових праць, в т.ч. трьох монографій.

Заслужений лікар ДАРСР (1957). Заслужений діяч науки ДАРСР (1967). Нагороджений Почесними грамотами Верховної Ради ДАРСР (1943, 1957), «Відмінник охорони здоров'я» (1944), медалями «За оборону Кавказу» (1944), «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.» (1945), «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.» (1946), орденом Вітчизняної війни 2-го ступеня (1986).

Література

1. Манышев С. Б. Вехи научной биографии В. А. Лихтенштейна (1909–1989) / С. Б. Манышев, К. Б. Манышева // Доброхотовские чтения : материалы I

- международной научной конференции. – Махачкала, 2016. – С. 23– 25. – Библиогр. в конце ст.
2. Манышев С. Б. Вопросы нейрохирургии в трудах В. А. Лихтенштейна периода Великой Отечественной войны / С. Б. Манышев, К. Б. Манышева // Доброхотовские чтения : материалы II Междисциплинарной научной конференции. – Махачкала, 2017. – С. 23–26. – Библиогр. в конце ст.
3. Трунов Д. И. Приносящий радость исцеления / Д. И. Трунов // Дагестанская правда. – 1969. – 31 дек.

☀ **24.12 – 75 років** від дня народження **Савченка Віктора Калістратовича** (24.12.1944, смт Баришівка Київської обл.), вертебролога, мануального терапевта, фізіотерапевта вищої кваліфікаційної категорії.



Закінчив Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1969). Працював лікарем. З 1974 р. – у м. Хмільник на Вінниччині: головний лікар санаторію «Березовий гай» (1974-1976), завідувач відділення санаторію «Хмільник» (1976-1981), завідувач ортопедично-вертебрологічного відділення обласної фізіотерапевтичної лікарні (1981-1994). З 1994 р. займається приватною медичною практикою.

Автор понад 105 наукових праць, 170 раціоналізаторських пропозицій, 25 патентів на винаходи.

Наукові дослідження: комплексне лікування і реабілітація хворих із захворюваннями хребта, суглобів (хворобою Бехтерева-Штрюмпеля-Марі, ревматоїдних артритів, остеохондрозів, безопераційним комплексним лікуванням міжхребцевих гриж та ін.).

Лауреат Вінницької обласної премії ім. М. І. Пирогова Всесоюзного наукового медико-технічного товариства України, дійсний академік Академії медико-технічних

наук України (з 1999 р.), заслужений раціоналізатор України (1988), винахідник СРСР (1979). Почесний професор Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова.

Література

1. Гребельський С. Хмільницький Касьян : [про лікаря В. К. Савченка] / С. Гребельський // Сільські вісті Вінниччини. – 2003. – 25 січ.
2. Осаволюк С. Він повертає до життя : [про лікаря Хмільниц. обл. фізіотерапевт. лікарні В. К. Савченка] / С. Осаволюк // Вінницькі відомості. – 2003. – 22 січ. (№ 3). – С. 16 : фот.
3. Степанюк Г. Лікар, цілитель, науковець, винахідник: [про присвоєння звання «Почесний професор ВНМУ ім. М. І. Пирогова» лікарю В. Савченку] / Г. Степанюк, Л. Шангурова // Життєві обрії. – 2015. – 16 січня. – С. 1.
4. Юрчишин М. Лікар із золотими руками : [про лікаря Хмільниц. обл. фізіотерапевт. лікарні В. К. Савченка] / М. Юрчишин // Сільські вісті. – 2015. – 18 верес. (№ 102) : фот.

 **28.12 – 100 років** від дня народження **Даниленко Олени Трохимівни** (28.12.1919, м. Вінниця – ?), доктора медичних наук (1967), професора (1969).

Закінчила Вінницьку фельдшерсько-акушерську школу (1937), Вінницький медичний інститут (1946).



Лікар-психіатр Вінницької психіатричної лікарні (1946–1947); клінічний ординатор (1947–1950), асистент (1950–1964), доцент (1964–1965) кафедри психіатрії Вінницького медичного інституту.

Доцент (1965–1968), професор (1968–1970), завідувач (1970–1979) кафедри психіатрії; завідувач (1979–1987),

професор (1987–1991) кафедри психіатрії факультету післядипломної освіти Львівського медичного інституту.

Автор близько 70 наукових праць.

Наукові дослідження: вивчення механізмів розвитку та засобів лікування алкогольної залежності та ендогенних психозів; діагностика, клініка і лікування шизофренії та депресивних станів; дослідження терапевтичної активності нових психотропних препаратів; реабілітація психічно хворих та надання геронтопсихіатричної допомоги.

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 523, т. 1: А-Щ, арк. 65–151.
2. Влох І. Й. Даниленко Олена Трохимівна / І. Й. Влох // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2007. – Т. 7: Г-Ді : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **31.12 – 115 років** від дня народження **Отеліна Олександра Анатолійовича** (31.12.1904, м. Тульчин, нині Вінницької обл. – 20.02.1981, Санкт-Петербург, Росія), кандидата медичних наук (1937), доцента (1938), доктора медичних наук (1946), професора (1946).



Закінчив медичний факультет 1-го Харківського медичного інституту (1930). **Директор Вінницького фармацевтичного інституту (1930–1931)**, навчався в аспірантурі (1931–1933), асистент (1931–1938), доцент (1938–1941), в. о. завідувача кафедри нормальної анатомії, професор 1-го Харківського медичного інституту (1941–1945), за сумісництвом – завідувач кафедри анатомії Харківського стоматологічного інституту (1944–1945). Завідувач (1945–1946), професор (1946–1948) кафедри нормальної анатомії Львівського медичного інституту, за сумісництвом професор, завідувач кафедри анатомії

Львівського університету (1945–1949), завідувач кафедри нормальної анатомії Вінницького медичного інституту (1949–1951).

Автор близько 100 наукових праць, серед них 3 монографії, розділи в підручнику й атласі анатомії людини.

Напрямки наукових досліджень: макро-, мікроскопічне вивчення взаємовідношення нервових елементів, судин і залоз шкірного покриву, кон'юнктиви, слизових оболонок тіла людини, дослідження іннервації кісток, окістя, кісткового мозку, впливу пошкоджень кісткових нервів на розвиток патологічних змін у кістках, вивчення онтогенезу периферійних ланок шкірного і рухового аналізаторів, питання гістофізіології тілець Фатер-Пачіні.

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 104, арк. 137–150.
2. Закала О. Отелін Олександр Анатолійович / О. Луцик // Б. С. Зіменковський. Професори Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького: 1784–2006 / Б. С. Зіменковський, М. Р. Гжегоцький, О. Д. Луцик. – Львів : Наутілус, 2006. – С. 213–214 : фот.
3. Друковані праці професорів, викладачів і співробітників Львівського університету за 1944–1960 роки : біогр. покажч. – Львів, 1962. – С. 696–697.
4. Закала О. Отелін Олександр Анатолійович / О. Закала // Енциклопедія Львівського університету. Біологічний факультет та ботанічний сад. Матеріали до енциклопедії. – Львів, 2005. – С. 120.

2019

рік



*Пам'ятник М. І. Пирогову
в морфологічному корпусі
ВНМУ*

*Я не жалкую за пройдеши́м, ні,
Аж іноді охопить ніби туга;
Життя минуло стільки марних днів.
А їх не повернути... Може друга
Вела б мене зоря по цім житті
І звідси я була б тепер далеко...
Але ті мрії дійсні уві сні:
У долю іншу вірити нелегко.
Спокуса жалю! Обійди мене!
Щасливі днини теж я пам'ятаю,
А без вагань життя скоріш мине,
Тому я іншого собі не обираю.
Нехай же рік за роком плине час,
Сторінку за сторінкою гортає...
Я вірю волі. Це вона щораз
Боротися і жити надихає!*

професор Родінкова Вікторія Валеріївна

 **120 років** від дня народження **Васильця Марка Олексійовича** (1899, с. Максаки Менського р-ну Чернігівської обл – 16.05.1938), патофізіолога.

Завідувач кафедри патологічної фізіології Вінницького медичного інституту, одночасно виконував обов'язки директора цього ж інституту (1937–1938).

У березні 1938 р. його було виключено з рядів КП(б)У за «ліберальне ставлення до ворогів народу» в інституті. 4 березня 1938 р. заарештовано і звинувачено в належності до неіснуючого бойового загону антирадянської націоналістичної військово-повстанської організації за ст. 54-2, 11 КК УРСР. Засуджений до розстрілу з конфіскацією належного йому майна. За постановою трійки управління НКВС Вінницької області розстріляний 16.05.1938 р.

Реабілітований 18.06.1958.

Література

1. Василець Марко Олексійович // Реабілітовані історією: у 27 т. Вінницька область. – Вінниця, 2007. – Кн. 2. – С. 317.
2. Давидюк А. Доля ректорів Вінницького медуніверситету довоєнних років (1934–1941 рр.) / А. Давидюк // Тези доповідей і повідомлень вісімнадцятої Вінницької обл. іст.-краєзн. конф., 3 лют. 1988 р. – Вінниця, 1998. – Про М. О. Васильця. – С. 80.
3. ДАВО, ф. Р-6023, оп. 4, спр. 7159, арк. 85–86.
4. ДАВО, ф. Р-6023, оп. 4, спр. 7758, арк. 42–45 (зв.), 182–185, 203, 205, 215, 216, 222, 223, 233.
5. Пагор В. В. Вінницький медичний інститут: кадри, студентський контингент, матеріальна база (1934–1939 рр.) / В. В. Пагор // Освіта, наука і культура на Поділлі. Збірник наукових праць. – Кам'янець-Подільський : Оіном, 2012. – Т.19: 130-річчю від дня народження Івана Огієнка присвячується. – Про М. О. Васильця. – С. 127.
6. Смольський Л. П. Вуз руками його ректорів : [є стислі відомості про М. О. Васильця] / Л. П. Смольський // Молодий медик. – 2003. – Черв. (№ 22). – С. 3.



115 років від дня народження **Андрєєва Костянтина Дмитровича** (1904, м. Вінниця – 28.04.1938), викладача Вінницького медичного інституту.

Заарештований 12.01.1938. Звинувачений за ст. 54-2, 10 КК УРСР. За постановою Трійки УНКВС Вінницької обл. розстріляний 28.04.1938 р.

Реабілітований 20.11.1989 р.

Література

1. Андрєєв Костянтин Дмитрович // Реабілітовані історією : у 27 т. Кн. 3. Вінницька область. – Вінниця, 2007. – С. 69.
2. Андрєєв Костянтин Дмитрович // Українські лікарі : біобібліогр. довід. / Я. Ганіткевич, П. Пундій. – Львів, 2008. – Кн. 3 : Учасники національно-визвольної боротьби та українського державотворення, репресовані та реабілітовані лікарі України. – Про К. Д. Андрєєва. – С. 231.



85 років тому **(1934)** створено кафедри Вінницького медичного інституту (нині університет):

- патологічної анатомії
- загальної гігієни
- іноземних мов
- загальної біології
- анатомії людини
- медичної біології
- патологічної фізіології
- пропедевтичної терапії
- факультетської терапії
- загальної хірургії
- оперативної хірургії та топографічної анатомії
- дитячих хвороб
- очних хвороб
- інфекційних хвороб
- шкірних та венеричних хвороб
- факультетської хірургії
- акушерства і гінекології

☀ **75 років тому (1944) створено кафедри**
Вінницького медичного інституту (нині університет):

- філософії та суспільних наук
- військової підготовки

☀ **55 років тому (1964) створено кафедру**
пропедевтики дитячих хвороб педіатричного факультету
Вінницького медичного інституту (нині університет)

☀ **40 років тому (1979) створено кафедри**
Вінницького медичного інституту (нині університет):

- природничих наук
- російської мови, нині українознавства
- терапії факультету удосконалення лікарів
- хірургії факультету удосконалення лікарів
- стоматології факультету удосконалення лікарів
- акушерства та гінекології факультету удосконалення лікарів
- педіатрії факультету удосконалення лікарів

☀ **40 років тому (1979) організовано факультети:**

- удосконалення лікарів
- підготовчий факультет для іноземних громадян

☀ **35 років тому (1984) за успіхи у**
навчанні та вихованні лікарів, підготовці
викладацьких кадрів та досягнення в
роботі з вирішення завдань охорони
здоров'я в Україні, Вінницький медичний
інститут, нині університет, нагороджено
орденом «Знак пошани»



☀ **35 років тому (1984) засновано фольклорний ансамбль «Візерунки»** Вінницького медичного інституту, нині університет. У 2003 році виборів звання народного.

Література

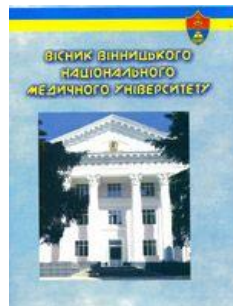
1. Їх вважають професіоналами : [бесіда з Поліщуком В. О., керівником нар. фольклор. ансамблю «Візерунки» ВНМУ ім. М. І. Пирогова] / В. О. Поліщук // Медицина Вінниччини. – 2005. – Листоп. (№ 11). – С. 4 : фот.
2. Чвертьвіковий ювілей відзначив народний фольклорний ансамбль «Візерунки» // Молодий медик. – 2009. – Листоп. (№ 4). – С. 1 : фот.

☀ **30 років тому (1989) – створена кафедра дитячих інфекційних хвороб** Вінницького медичного інституту (нині університет)

☀ **25 років тому (1994):**

- **ВДМУ ім. М. І. Пирогова** було атестовано і акредитовано за IV рівнем
- **відкрито стоматологічний факультет** ВДМУ ім. М. І. Пирогова
- на базі ВДМУ ім. М. І. Пирогова разом з морфологами Росії, Білорусі, Німеччини **організовано Міжнародну академію інтегративної антропології**
- **засновано науковий журнал «Вісник Вінницького національного медичного університету»**

☀ **15 років тому (2004) створена кафедра фармацевтичної хімії** ВНМУ ім. М. І. Пирогова



**Ювіляри 2019 року –
доценти ВНМУ ім. М. І. Пирогова**

АНТОНЮК Володимир Савович (29.07.1944), доцент кафедри фармацевтичної хімії

БАШИНСЬКИЙ Геннадій Петрович (08.04.1959), доцент кафедри травматології і ортопедії

БОНДАРЧУК Ольга Броніславівна (19.05.1959), доцент кафедри фтизіатрії з курсом клінічної імунології та алергології

БРАЖЕНКО Юрій Федорович (28.11.1954), доцент кафедри стоматології дитячого віку

БУРДЕЙНА Людмила Валентинівна (02.06.1969), доцент кафедри внутрішньої медицини № 1

ГУЛЬЧАК Юрій Петрович (07.08.1959), доцент кафедри біологічної фізики, медичної апаратури та інформатики

ДЕРЕЗЮК Анатолій Васильович (04.03.1969), доцент кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я

ІЛЬЧЕНКО Олександр Володимирович (24.09.1959), доцент кафедри біологічної та загальної хімії

КАМІНСЬКИЙ Олексій Анатолійович (20.07.1959), доцент кафедри хірургії № 1 з курсом урології

КОЦУР Людмила Дмитрівна (01.04.1969), доцент кафедри пропедевтики дитячих захворювань та догляду за хворими дітьми

КУЛЬЧЕВИЧ Людмила Вікторівна (12.05.1949), доцент кафедри внутрішньої медицини медичного факультету № 2

ЛАЙКО Лілія Іванівна (27.06.1949), доцент кафедри пропедевтики дитячих захворювань та догляду за хворими дітьми

ЛАТАНЮК Станіслав Олександрович (01.04.1949), доцент кафедри загальної гігієни та екології

ЛОЗИНСЬКИЙ Сергій Едуардович (14.01.1969), доцент кафедри внутрішньої медицини медичного факультету № 2

МИХАЛЬЧУК Микола Анатолійович (01.01.1959), доцент кафедри акушерства і гінекології № 2

МОНАСТИРСЬКИЙ Юрій Ігорович (08.03.1949), доцент кафедри внутрішньої медицини № 1

МОРОЗОВА Ірина Валер'янівна (27.07.1954), доцент кафедри педіатрії № 2

МОСТОВА Ольга Петрівна (27.11.1954), доцент кафедри загальної гігієни та екології

МОТИГІН Володимир В'ячеславович (07.01.1959), доцент кафедри біологічної фізики, медичної апаратури та інформатики

НАВРОЦЬКИЙ Володимир Анатолійович (09.02.1944), доцент кафедри дитячої хірургії

НІКОЛЬСЬКИЙ Олександр Іванович (01.06.1959), доцент кафедри біологічної фізики, медичної апаратури та інформатики

ОНИШКО Віктор Юхимович (24.03.1939), доцент кафедри педіатрії, акушерства і гінекології ФПО

ОТКАЛЕНКО Олександр Костянтинівич (24.05.1954), доцент кафедри пропедевтики внутрішньої медицини

ПИЛИПЧУК Валентина Леонтіївна (15.09.1954),), доцент кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я

ПЛЮЙКО Наталія Василівна (29.04.1959), доцент кафедри педіатрії, акушерства і гінекології ФПО

ПОПОВ Володимир Петрович (28.02.1954), доцент кафедри педіатрії № 2

ТЕРЕНЧУК Анатолій Тимофійович (29.03.1959), доцент кафедри біологічної фізики, медичної апаратури та інформатики

ШАТКОВСЬКА Анеля Станіславівна (25.06.1949), доцент кафедри педіатрії, акушерства і гінекології ФПО

ЮЗВИШИНА Олена Володимирівна (21.07.1969), доцент кафедри терапії з курсом загальної практики та сімейної медицини

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК ЮВІЛЯРІВ 2019 РОКУ

Адреев Костянтин Дмитрович.....	107
Айзенберг Олександр Абрамович.....	9
Балковський Борис Євгенович.....	14
Белканія Север'ян Павлович.....	91
Боржковський Олексій Васильович.....	93
Ваколюк Наталія Йосипівна.....	16
Василенко Галина Леонідівна.....	27
Василець Марко Олексійович.....	106
Верхатський Микола Полієвктович.....	97
Вітте Микола Карлович.....	44
Габович Рафаїл Давидович.....	98
Грабченко Іван Митрофанович.....	38
Гуляницький Феодосій Михайлович.....	15
Гунько Петро Маркович.....	58
Даниленко Олена Трохимівна.....	101
Дев'ятка Дмитро Григорович.....	82
Дейнека Іван Якович.....	36
Жебель Вадим Миколайович.....	6
Забозлаєв Сергій Сергійович.....	51
Заїчко Наталя Валентинівна.....	68
Захараш Михайло Петрович.....	33
Зелінський Анатолій Миколайович.....	89
Івасик-Балтро Ольга Василівна.....	63
Каблукова Олена Касянівна.....	79
Кадошук Тарас Адамович.....	68
Каніковський Олег Євгенович.....	51
Кириченко Дмитро Федорович.....	10
Кім Лариса Миколаївна.....	35
Колчук Федір Самуїлович.....	73
Константинович Тетяна Володимирівна.....	7
Коньков Дмитро Геннадійович.....	53
Корнійчук Василь Антонови.....	28
Крук Іван Микитович.....	34
Кучерук Олексій Степанович.....	75

Лейбович Яків Леонтійович.....	23
Літинський Григорій Абрамович.....	55
Ліхтенштейн Володимир Абрамович.....	99
Мазорчук Борис Федорович.....	87
Маленький Василь Павлович.....	81
Масалов Володимир Володимирович.....	76
Матвійчук Микола Васильович.....	8, 78
Міщук Іван Ілліч.....	47
Московко Сергій Петрович.....	52
Мостовий Юрій Михайлович.....	58
Мунтян Леонід Максимович.....	62
Нечипорук Віктор Матвійович.....	90
Отелін Олександр Анатолійович.....	102
Пентюк Олександр Олексійович.....	61
Пипа Лариса Володимирівна.....	80
Пішель Ярослав В'ячеславович	43
Рибак Петро Григорович.....	45
Савченко Віктор Калістратович.....	100
Станіславчук Микола Адамович.....	11
Суходоля Анатолій Іванович.....	29
Сухоруков Борис Захарович.....	64
Тарасюк Володимир Семенович.....	83
Терентьєв Григорій Васильович.....	22
Фіщенко Олександр Якович.....	17
Фомін Василь Омелянович.....	12
Хіміч Сергій Дмитрович.....	14
Хращевський Микола Михайлович.....	46
Черкасов Святослав Васильович.....	21
Шраєр Ізраїль Азрілієвич.....	73

ЗМІСТ

Передмова.....	3
Січень.....	4
Лютий.....	19
Березень.....	25
Квітень.....	31
Травень.....	41
Червень.....	49
Липень.....	56
Серпень.....	66
Вересень.....	71
Жовтень.....	77
Листопад.....	85
Грудень.....	95
2019 рік.....	104
Ювіляри 2019 року – доценти ВНМУ ім. М. І. Пирогова.....	110
Іменний показчик ювілярів 2019 року.....	112

**Шановні співробітники, науковці, студенти,
випускники Вінницького національного медичного
університету імені М. І. Пирогова, краєзнавці!**

В рамках краєзнавчого проекту «Пам'ять університету» бібліотека ВНМУ ім. М. І. Пирогова продовжує роботу із пошуку, дослідження та збору матеріалів про діяльність навчального закладу з часу його заснування, професорсько-викладацький склад, видатних випускників та медиків Вінниччини.

Пропонуємо долучитися до нашої роботи. Будемо вдячні за будь-яку інформацію: скан-копії будь-яких документів, в т. ч. его-тексти: щоденники, листи, автобіографії, спогади власні та про своїх батьків, знайомих, друзів, доля яких була пов'язана з університетом та медициною; значки, листівки, конверти з зображенням університету; фотоматеріали, випускні альбоми різних років, публікації на сторінках періодичних видань, тощо. Всі надані документи будуть опрацьовані й повернуті.

Надсилати листи на електронну адресу:

E-mail: libvnmu@gmail.com ; elbibinfo@gmail.com,

або поштову:

Бібліотека

Вінницького національного

медичного університету ім. М. І. Пирогова

вул. Пирогова, 56

Індекс: 21018

Тел. : 096-822-95-66

**Висловлюємо щиру подяку всім,
хто долучився до підготовки видання в 2018 р.:**

Антонюк Оксані Юріївні, завідувачу відділу краєзнавства
ВОУНБ ім. К. А. Тімірязєва

Боржковському Олексію Васильовичу, військовому
лікарю, отоларингологу вищої кваліфікаційної категорії,
випускнику Вінницького медичного інституту 1959 р.
(м. Житомир)

Браньку Ярославу Андрійовичу, краєзнавцю, пошуковцю-
досліднику, члену Вінницької обласної організації
Українського товариства охорони пам'яток історії та
культури Українського фонду пошуку «Пам'ять», члену
Національної спілки краєзнавців України

Домненку Миколі Григоровичу, краєзнавцю, провідному
фахівцю з питань цивільного захисту Донецького
національного університету (м. Вінниця)

Древі Нонні Миколаївні, завідувачу музею історії
ім. Малиновського ВОКЛ ім. М. І. Пирогова

Зубені Андрію Семеновичу, волонтеру (м. Житомир)

Кобилянському Сергію, телеоператору Житомирської
обласної державної телерадіокомпанії

Зубко Ользі Євгеніївні, кандидату історичних наук,
докторанту кафедри історії і культури України ВДПУ
ім. М. М. Коцюбинського

Коденчук Людмилі Олександрівні, старшому інспектору
відділу кадрів ВНМУ ім. М. І. Пирогова

Куцому Леоніду Мироновичу, українському поету-
гумористу, сатирику, публіцисту, члену Національної
спілки письменників України

Кучеренко Світлані, заступнику голови Благодійного
фонду імені Івана та Юрія Липів, історика, біографу,
бібліографу (м. Одеса)

Манишевій Ксенії Борисівні, асистенту кафедри нервових хвороб, медичної генетики і нейрохірургії Дагестанського державного медичного університету (м. Махачкала, Республіка Дагестан)

Мацьковій Людмилі Яківні, завідувачу архіву ВНМУ ім. М. І. Пирогова

Пентюку Борису Миколайовичу, священику, кандидату богослів'я, доценту Вінницького національного технічного університету

Ткачу Борису Васильовичу, нейрохірургу, начальнику управління охорони здоров'я Хмельницької міської ради

Мудраченку Миколі Романовичу, історику-красзнавцю, педагогу, старшому науковому редактору робочої групи редколегії тому «Звід пам'яток історії та культури Вінницької обл.»

Чернець Вірі Миколаївні, телерадіожурналісту Житомирської обласної державної телерадіокомпанії

**ВНМУ ім. М. І. Пирогова:
ювілеї, події, дати
2019**

Календар знаменних і пам'ятних дат

Укладачі: Юрчишина О. А., завідувач сектору
краєзнавчих видань
Кокус В. В., бібліотекар 2-ї категорії
сектору краєзнавчих видань

Відповідальна за випуск: Кравчук Н. М.,
директор бібліотеки

Використані фото із сайтів:

<https://bit.ly/2VdjseD>

<https://bit.ly/2QV5Ztb>

<https://bit.ly/2TeFGLi>

<https://bit.ly/2TiIFCG>

<https://bit.ly/2rY2cfQ>

<https://bit.ly/2AmETky>

<https://bit.ly/2CLGnGq>

ДЛЯ ПОДАТОК

